

Latvijas Nacionālās frontes
LAIKRAKSTS LATVIEŠU NĀCIJAS SIRDSAPZIŅAI

WWW.DDDLNF.COM

LATVIJAS NEATKARĪBAI

(20. gadskārtā)

Ai, Neatkarība, vai nav par traku –
Jau gadus divdesmit tu blefo vien?!...
Tu latvju tautu ved pa māņu taku –
Un kājām dubļainām tās dvēselē brien.

Tu lielies gan, ka esi atnākusi,
Bet urrā tavs skan līdzīgs gārdzienam...
Ja māsa Brīvība tev neiet blakus –
Tad kāda jēga tavam nācienam?

Tu gavilē, bet azotē tev odzes,
Kas Patiesības gunī indi šļāc...
Nav saimniektautai savā zemē dzīves
Bez Brīvības – ja nenes to, ko nāc?

Vēl latvju Tēvzeme ir odžu pilna,
Un tautas dvēsele jau elpot stāj.
Ei, Neatkarība, kur tava milna? –
Vēl okupants pa zemes sirdi slāj?!

Ai, Neatkarība, tu piesmej Brīvi...
Un kolonisti siro Tēvzemē!
Ir tavi augļi mānīgi un sīvi,
Kas tautas apziņu vien saindē.

Steidzīte

Šajā numurā lasiet:

**“DE FACTO”, vārda
brīvība un putras
bļodas taisnība**

→ 2. lpp.

**BŪSIM SAVAS
VALODAS SARDZĒ!**

Intervija ar Valsts valodas centra (VVC)
direktoru **Māri Baltiņu**

→ 3. lpp.

**VAI VARAM
ATĻAUTIES SLIMOT?**

Saruna ar Pacientu Ombuda priekšsēdētāju
Lieni Šulci

→ 6. lpp.

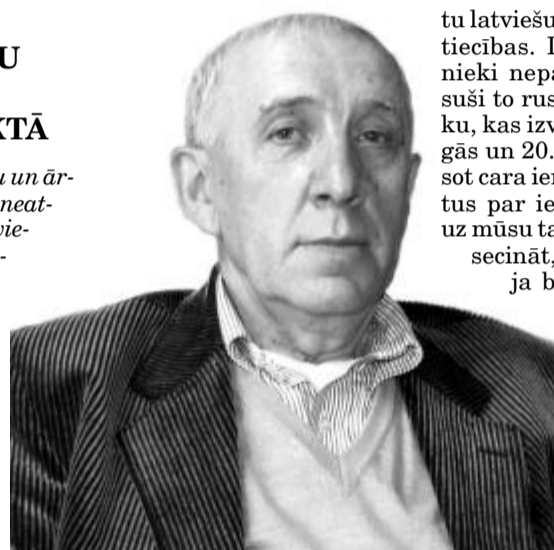
GADSIMTIEM ILGIE MĒĢINĀJUMI RUSIFICĒT LATVIEŠUS

Saruna ar vēsturnieku, bijušo Latvijas Valsts arhīva vecāko referentu **Jāni Riekstiņu**

LATVIJA – CITU VALSTU INTEREŠU KRUSTPUNKTĀ

DDD: Mūsu pašu un ārvalstu “gudrinieki” neatlaidīgi mēģina latviešus pierunāt aizmirst savu vēsturi, neseno padomju okupāciju, kas faktiski turpinās arī šodien, pavilkt svītru un pāršķirt lapu tautas un valsts attīstībā. Vai jūs šādiem aicinājumiem varat piekrist?

Jānis Riekstiņš: Protams, ka tādiem aicinājumiem nevaru piekrist. Šādi izteikumi ir kaut kādi politiski mēģinājumi noregulēt attiecības ar Krieviju, taču vēsturiski Latvijas un latviešu tau-

tas attiecības ar lielo Austrumu kaimiņu ir ļoti senas un problemātiskas. Visu noreducēt tikai uz pēdējiem piecdesmit gadiem, manuprāt, nebūtu pareizi. Savu iespēju robežās pē-

tu latviešu un Krievijas attiecības. Latvijas vēsturnieki nepamatoti aizmirsuši to rusifikācijas politiku, kas izvērtās 19.gs. beigās un 20.gs. sākumā. Lasot cara ierēdņu dokumentus par iecerēm attiecībā uz mūsu tautiešiem, nākas secināt, ka situācija bija briesmīga. Tādēļ

mirstot būtiskāko – kādēļ latvieši pirmo reizi ķērās pie ieročiem un riskēja ar savām dzīvībām? **Latvieši mēģināja pārtraukt agresīvo rusifikācijas politiku ar tiem ieročiem, kas bija pieejami.** Par to viņi, protams, arī dārgi samaksāja, jo ļoti daudzi tika nosauti, izsūtīti uz Sibīriju vai

“Manuprāt, viens no jebkādu konfliktu iemesliem ir nacionālās problēmas, nacionālās attiecības.”

bija spiesti doties emigrācijā. **Varam jau pārnest, ka revolucionārajās darbības cietā kultūras vērtības, bet pamatuzdevums bija augstāks, tas ir, radīt apstākļus, kuros varētu pastāvēt un attīstīties latviešu tauta.**

Turpinājums 2. lpp.

DIOKSĪNA SKARTIE

Saruna ar projekta Pēdas vadītāju un Lielās Talkas organizatori **Vitu Jaunzemi**

VIDES PIESĀRŅOJAMA SEKAS IR NEPROGNOZĒJAMAS

DDD: Stāstot par Lielo Talku, jūs televīzijas raidījumā izteicāties, ka atkritumu dedzināšana var atstāt iespaidu uz dedzinātāja bērnu reproduktīvo veselību, un, iespējams, viņi var kļūt homoseksuāli.

Vita Jaunzeme: Jā, ja jūs dedzināsiet atkritumus, kas izdala indīgas vielas, tad jums un jūsu bērniem draud neprognozējamas veselības izmaiņas, viņi, iespējams, būs impotenti, homoseksuāli, reproducēties nespējīgi, iespējams, slimos ar visām iedomājamām alerģijām, astmām, sirdskaitēm utt. Tas skars arī jūs pašus un arī kaimiņus, kas šos dūmus saelposies. Patiesība par vides

piesārņojuma ietekmi un mūsu fizisko un garīgo veselību var būt nepatīkama, bet tādēļ tā nav mazāk patiesa.

Ar televīzijā teikto iestājos pret atkritumu dedzi-

tījumi, kuros pierādīts, ka dioksīnu ietekmē mainās dzīvnieku seksuālā orientācija, ko rei-

“Šobrīd pasauli strauji pārņem trīs mutācijas. Tās ir: impotence, neauglība un homoseksuālisms, ko ietekmē vides piesārņojums.”

nāšanu un par tīru vidi, vēlējos pievērst sabiedrības uzmanību ilgstoši sasāpējūšai un aktuālai problēmai – kaitīgo vielu ietekmei uz cilvēku veselību. Šis jautājums medijos nav parādījies pirmo reizi, tomēr lielai daļai sabiedrības ir bijis ērtāk to ignorēt, kaut arī ir daudz zinātnieku pē-

zēm nav iespējams pat vispār noteikt. Pētījumi ar dzīvniekiem parāda arī šausmīgas iedzīmtības un kropības, ko izraisa dabas piesārņojums.

Un tas, ar kādu agresiju es saskāros pēc šī paziņojuma TV, bija vispār neapmierams. Biju šokēta. Sa-

ņēmu vairākas īsziņas un personīgas vēstules “draugos”, kur mani sauca pat par “homofobu kuci” utt. Es šobrīd sastopos ar lielu agresiju. Starp citu, apkārt valdoša agresija, manuprāt, arī ir vides piesārņojuma sekas.

Turpinājums 4. lpp.

“DE FACTO”, vārda brīvība un putras bļodas taisnība

Atklāta vēstule

LTV-1 raidījuma “DE FACTO” veidotājam Ilzei Naglai

Cien. I. Nagla!

Vērojot, cik tagad esat sašutusi par kratīšanu Jūsu dzīves vietā (saistītu ar t.s. Neo atklāšanu), ko uzskatāt kā žurnālista ierobežošanu un kļaju vērsanos pret preses brīvību, prātā atāust pirms dažiem gadiem Drošības policijas un prokuratūras amorāli safabricētā krimināllietā pret Latvijas Nacionālās frontes un laikraksta “DDD” veidotājiem Līgu Muzikanti, Ilzi Liepu un, protams, Aivaru Gardu. Viņi toreiz aizstāvēja tieši vārda un preses brīvību, žurnālistu neaizskaramību un tiesības veikt savus pienākumus – un godam aizstāvēja, uzvarot visās tiesu instancēs! Šis gadījums toreiz, kad žurnālisti izcināja taisnīgu uzvaru pār nekaunīgi safabricētu krimināllietu, pārliecinoši “noliekot pie vietas” Drošības policiju un prokuratūru, nedrīkstēja atstāt vienaldzīgu nevienu preses pārstāvi, nevienu žurnālistu Latvijā, tostarp arī Jūs. 2008. gada martā nosūtīju “De Facto” veidotājiem pat ieteikumu painformēt cilvēkus par to, jo tautai vajadzētu zināt par ļaundaru kaunpilno sakāvi – cik antilatviskas, prettiesiski ievirzītas ir mūsu varas un drošības institūcijas un cik absurdi amorāli notiek viņu mēģinājumi izrēķināties ar latvieti, ja viņš cīnās pret netaisnīgu savu zemē.

“Ja mums nebūtu sapuvusi inteliģence un glēvi masu mēdiji, bet tie pildītu savu misiju un veicinātu tautas atmodu – atmodas process noritētu straujāk.”

“De Facto” toreiz nelikās ne zinīs par manu aicinājumu – palika malā, neminot ne pušplēsta vārda par šo pašaieliedzīgo patriotu grandiozo uzvaru pār ļaunumu, tādējādi pierādot, ka neesat vis brīvi, ka neesat tie taisnības cīnītāji, par kādiem cilvēki jūs uzskatīja. Jūs nobijāties un tāpat kā vairums masu mēdiji latviešu tautas nacionālām interesēm, kas ir tās pamatvērtība, gluži vienkārši uzspļāvāt... Esam vilušies jūsos!

Bet tagad dienu no dienas Neo un Jūs vairs neatstājāt televizoru ekrānus, nerunājot jau nemaz par “De Facto”, jo esat taču pamodušies taisnīgā sašutumā par apdraudējumu preses brīvībai...

Ko tad šis Neo īsti ir paveicis? Kas tā ir par taisnību, par kuru tik lepnī pats runā, par ko tad viņš cīnās? Vai ne par to pašu kreklu un pilno vēderu? Tātad tā būs vien tā pilnās putras bļodas taisnība, ar kuru cilvēkus šodien var viegli uzkurināt... Un, ja vien tikai... kas tā par klauņādi, ko šis Neo ar “Vienotību” ir sarīkojis, – vēl zinātnieki strīdas...

Bet, kamēr jūs ķerat mušas, Latvijas Nacionālā fronte un laikraksts “DDD” visiem līdzekļiem cīnās par latviešu nācijas saglabāšanu, par to, lai mūsu varturi pildītu pašu pieņemto Deklarāciju par okupāciju, kura ietver arī okupācijas seku likvidēšanu, kas ir vienīgais latviešu tautas izdzīvošanas garants. Bet jums jau gar to nav daļas, jo esat nodevīgā (pret latviešu tautu) režīma kalpi un spēļatīties režīma atvēlētajā smilšu kastē – ar dažiem uzspēlētiem palēcieniem, ķerot mušas, – reizēm, protams, gadās arī pa mēslu mušai...

Efektīgi pretstati – nožēlojami! Ceturtā Atmoda, protams, ir sākusies, bet ne jau, pateicoties jums un Neo. Tas ir Latvijas Nacionālās frontes un tās atbalstītāju nopelns. Jūs jau varat to ignorēt, taču redzam, ka aizvien vairāk latviešu sāk saprast, ka bez dekolonizācijas un deokupācijas latviešu tautai nav nākotnes. Tādējādi, viss notiek!

Ja mums nebūtu sapuvusi inteliģence un glēvi masu mēdiji, bet tie pildītu savu misiju un veicinātu tautas atmodu – atmodas process noritētu straujāk. Bet neko darīt – viss notiks savā laikā, tāpat kā diena nomaina nakti...

Tāpēc iesaku, ja vien esat spējīga uz godīgu rīcību pret latviešu tautu, sadarboties ar LNF un “DDD”. Tas noietki vairo Jūsu un visu mūsu spēkus kopā.

Steidzīte Freiberga

GADSIMTIEM ILGIE MĒĢINĀJUMI RUSIFICĒT LATVIEŠUS

Turpinājums no 1. lpp.

DDD: Tātad 1905.gada revolūcija patiesībā bija latviešu cīņa par savām nacionālajām interesēm, par savas tautas tiesībām uz pašvēšanu un attīstību?

Jānis Riekstiņš: Absolūti. Manuprāt, viens no jebkādu konfliktu iemesliem ir nacionālās problēmas, nacionālās attiecības. Esmu redzējis pirmsrevolūcijas laikā fotogrāfijas, kurās bērnam kaklā uzkārts finiera gabals ar uzrakstu: “On gavaril po latiški” (“Viņš runāja latviski”). Šos vēstures faktus es ams aizmirsuši. Nerunājam par lielā Austrumu kaumiņa rusifikācijas politiku un to, kas tika nodarīts latviešu tautai.

Pirmskara Latvijas vēsturnieki un politiķi ļoti asi runāja par šo jautājumu. 1918.-1920.gadā, kad tika likti pamati Latvijas valstij, ar saviem izteikumiem par agresīvo cariskās Krievijas rusifikācijas politiku īpaši izcēlās vēsturnieks un diplomāts **Jānis Sesks**.

DDD: Kādēļ Krievija tik ļoti vēlējas rusificēt jeb pilnībā iznīcināt latviešu tautu?

J.R.: Ģeopolitiski šeit sadūrās Krievijas cara panslāviskās¹ un Vācijas baronu intereses. Augšējos cara varas koridoru slāņos notika nepārtraukta cīņa ar vāciešiem, kuru pozīcijas bija ļoti stipras, tādēļ cariskā Krievija gribēja šeit iesakņoties, pilnībā rusificējot latviešus.

BEZ STRĒLNIEKIEM NEBŪTU LATVIJAS

DDD: Un kā ir ar latviešu strēlniekiem? Vai arī viņu cīņas bija nacionālu motīvu vadītas?

Jānis Riekstiņš: Domāju rakstīt pētniecisku darbu par jukām Krievijā un latviešiem. Dažādos pētījumos krievu vēsturnieki uzbrūk latviešiem, kuri bijuši tie “sliktie”. Latvieši, lūk, esot izārdījuši Krieviju. Latviešiem pārmet arī cara Romānova ģimenes iznīcināšanu.

Ja palasām krievu vēsturnieku rakstīto, tad atradīsīm apgalvojumus, ka Krievijas pilsoņu karā visi tie, kas nerunāja krieviski, bijuši latvieši. Visi – ungāri, poļi, čehi, grieķi u.c. – tika uzskatīti par latviešiem. Taču, nopietni runājot, divdesmit

trīsdesmit tūkstoši latviešu strēlnieku nevarētu izmainīt Krievijas vēstures

gaitu, ja to nevēlētos krievu tauta. Protams, labi organizētie, militāri spēcīgi sagatavotie latviešu strēlnieki nebija bez ietekmes, bet pārmērumi latviešiem, ka esam apgriezuši Krieviju kājam gaisām, ir tikai daļēji pieņemami.

Viena lieta gan jāatzīst, ka Krievijas pilsoņu kara sakarā atkal parādās nacionālais jautājums, jo pēc Krievijas impērijas sabrukuma visur rodas nacionālas kustības, kas vēlas veidot nacionālas valstis un nacionālos apgabalus. Bolševiki bija lieli pragmatiski un demagogi. 1917.gadā tika pieņemta Krievijas tautu tiesību deklarācija, kurā teikts, ka katrai tautai ir tiesības nodibināt savu nacionālu valsti, runāt savā nacionālajā valodā utt. Ļoti daudzi tam noticēja – arī latviešu strēlnieki. Savukārt krievu cara ģenerāļu – Depikina, Kolčaka un citu – lozunga bija: vienotā, nedalāmā Krievija, kur nacionālā neatkarība nevar būt; labākajā gadījumā tikai kaut kāda autonomija.

Ja būtu vinnējuši cara ģenerāļi, balto kustība, tad Latvijas nebūtu, par to esmu pārliecināts. Nav svarīgi, kā saucam strēlniekus – vai nu par Ļeņina gvardi, vai Ļeņina kalpiem, bet bez strēlnieku cīņām Latvija kā valsts nebūtu nodibināta.

DDD: Nebūtu Ļeņina – nebūtu 1920.gada Miera līguma...

J.R.: Jums taisnība. Nacionālās vienības, kāda bija arī latviešu strēlnieki, izvēlējās cīnīties bolševiku pusē, jo baltgvardi nesolīja nacionālo neatkarību.

1921.gadā pēc pilsoņu kara Krievija sāka veidot Padomju Savienību. Tā laika dokumentos atradu kādu ļoti daiļrunīgu Staļina, kurš tajā laikā bija arī tautību lietu komisārs, vēstuli. Viņš rakstīja: “Mēs

pilsoņu kara laikā nacionāļiem ļoti daudz ko apsoltām, lai viņi cīnītos par mūsu lietu. Viņi šai suverenitātes spēlei noticēja...” Šis rindas liecina, ka **bolševiki izmantoja nacionālās vienības, lai sasniegtu savus mērķus, kaut arī skaidri zināja, ka solījumu piešķirt neatkarību tāpat neturēs.**

Pēc pilsoņu kara Krievijā izveidojās nacionālvirznieki. Šis kustības pārstāvji pieprasīja realizēt pirms kara rakstiski noteiktās tiesības uz nacionālo interešu ievērošanu.

Pieprasīja nacionālos kadrus pārvaldē, lietvedību un apmācību skolās nacionālajā valodā. 1937.gadā lielajā terorā visus šos nacionālos kadrus, protams, nošāva. Bojā gājušo skaits ir ļoti liels, taču mani kā vēsturnieku vairāk interesēja, kāds bija tieši latviešu liktenis Krievijā šajā vēstures periodā.

Starp citu, nacionālvirzniekus varētu salīdzināt ar nacionālkomunistiem, kādi Latvijā bija Berklavs, Kalpiņš, Ņikonovs, Ozoliņš un citi. Viņi piedesmito gadu vidū, pēc PSKP 20.kongresa, kad sākās tāda kā staļinisma demontāža, mēģināja izmantot situāciju latviešu tautas labā. Nacionālkomunisti Latvijā izvirzīja trīs galvenos uzdevumus, kurus mēģināja, bet nepaspēja realizēt, un kuru sekas jūtam vēl šodien. Viens no uzdevumiem bija nepieciešamība ierobežot migrāciju. Pēc Berklava ierosinājuma 1956.gadā tika pieņemts lēmums par pašu režīma nostiprināšanu. Šis lēmums ļoti strauji samazināja migrantu skaitu.

“Izrādās, ka nobendētie latvieši nav ne partijas funkcionāri, pat ne militāristi. Viņi bija vienkārši cilvēki, kuru “noziegums” bija viņu piederība latviešu tautai.”

DDD: Tātad Berklava iniciatīva samazināja civilokupantu iebraukšanu Latvijā?

J.R.: Ne tikai civilo, bet arī militāro personu iebraukšanu.

Būtībā nacionālkomunisti definēja tās problēmas, kas jāatrisina, lai pēc gadiem divdesmit, piecdesmit nebūtu negatīvu seku. Diemžēl viņiem neizdevās novērst tās negatīvās parādības, kuru sekas joprojām jūtam arī šodien.

VIŅUS ŠĀVA, JO VIŅI BIJA LATVIEŠI

DDD: Atgriezoties pie latviešu likteņiem Krievijā, vai nav tā, ka latviešus, kuri tajā laikā dzīvoja Padomju Krievijā, mēs neuzskatām par, ja tā var izteikties, savējiem?

Jānis Riekstiņš: Tāds uzskats pastāv, taču, manuprāt, tas ir aplams. Bija dažādi iemesli, kādēļ latvieši bija nonākuši Krievijā – katram savs liktenis, taču viņi bija latvieši, kurus nevaram neuzskatīt par saviem tautas brāļiem.

Taisnība, līdz 1937.gadam ļoti daudzi latvieši ieņēma ietekmīgus amatus Padomju Krievijas pārvaldē. Neviens no mazajām nācijām nav bijusi tik augstos amatos, kādos bija latvieši. Īpaši daudz latviešu bija Sarkanās armijas (SA) vadībā, piemēram, Jēkabs Alksnis (Krievijas impērijas apakšvirsnieks, SA virsnieks, viens no PSRS gaisa kara flotes izveidotājiem), Jānis Bērziņš (izlūkdienesta komandieris), Gustavs Osis, Roberts Eidemanis (SA korpusa komandieris) un citi.

Liela daļa no šiem latviešiem bija kādreizējie strēlnieki, tādēļ bija ļoti labi militāri sagatavoti, izmācījušies Vācijas Kara akadēmijā. Arī partijas vadības amatos bija latvieši, piemēram, Rudzutaks un Baumanis. **Visi pie tā saucamās politiskās un militārās elites piederšie latvieši lielā terora laikā, 1937.-1938.gadā, tika iznīcināti.** Padomju laikos par viņiem labākajā gadījumā varēja uzzināt tikai skopus biogrāfijas datus, kuros nebija norādīts nāves cēlonis. Vairumā gadījumu atrodama nēko neizsakošā atruna: gājis bojā miklains apstākļos.

DDD: Kādēļ šos padomju struktūrās strādājošos latviešus iznīcināja? Vai viņi bija režīmam neuzticami?

Turpinājums 6. lpp.

¹Panslāvisms, no grieķu p?? (pán) “viss” – nacionālistiska ideja un sabiedriska kustība kopš XIX gs. par slāvu tautu kopību – par kopīgo, no citām tautām atšķirīgo mentalitāti, valodu, vēsturi, kas tās vienotā atsevišķā un unikālā veselumā.

BŪSIM SAVAS VALODAS SARDZĒ!

Intervija ar Valsts valodas centra (VVC) direktoru **Māri Baltiņu**

Turpinājums no iepriekšējā numura

ŠIS IR OKUPĀCIJAS SEKAS

DDD: Kritizējam latviešu attieksmi, bet arī krievvalodīgie nav nekādi nevainīgi jēriņi – viņi taču bieži vien izturas klaji šovinistiski. Viens ir latviešu vēlme mīļā miera labad iztapt, bet kā ir ar šiem krievvalodīgajiem?

Māris Baltiņš: Būsim godīgi, ļoti daudziem no viņiem prātā vēl ir padomju laiki, absolūtās valodiskās pietiekamības, dominantes iespējas utt., kas joprojām nav pagaisušas. Turklāt daudzi strādā ļoti krievviskos darba kolektīvos, skatās Krievijas TV pārraidēs un, iespējams, nemaz nepamana tās pārmaiņas, kas kādus 20 gadus šai valstī notikušas, – ka te ir cita iekārta.

DDD: Tātad šīs valodas problēmas var uzskatīt par nenovērštajām okupācijas sekām?

M.B.: Var uzskatīt. **DDD:** Saeima pieņēma Deklarāciju par okupāciju, taču tajā minētie soļi nav sperti, joprojām nav veikta deokupācija, dekolonizācija.

M.B.: Jā. Šie 50 gadi (no 1940. gada līdz 1990. gadam) ir atstājuši ļoti būtiskas sekas gan iedzīvotāju proporcionālajā sastāvā, gan lingvistiskajā un daudzās citās jomās. Būtu absolūti aplami noliegt to, ka joprojām izjūtam okupācijas laika un politikas sekas. Saikne un kopsakarības ir nepārprotamas un acīmredzamas.

Šis ir jautājums, kas, manuprāt, skatāms no dažādiem aspektiem – ko mēs varam panākt un ko mēs ne tik vienkārši, bet arī varam panākt... Skaidrs, ka tā daļa, kas patī vēlējas, aizbrauca jau deviņdesmito gadu sākumā.

Es neesmu pārliecināts, ka dekolonizācija ir vienkārši izdarāms process. Protams, jo ilgāk tā nenotiek, jo mazāk cerību. Taču viss ir iespējams!

DDD: Jā, mums nav jābūt vieglo ceļu staigātājiem. Ja jau visi meklē vieglā-

kos veidus, tad sievietes pat bērņus negribētu laist pašaulē, jo tas taču ir grūti un sāpīgi...

Runājot vēl par krievvalodīgo attieksmi – kā jūs vērtējat skandalozo gadījumu, kad hokeja treneris Oļegs Znaroks publiski kļāji nievājoši izturējās pret valsts valodu, turklāt aicināja arī žurnālistus to nelietot.

M.B.: Šis bija spilgts gadījums. Rīkojot preses konferenci ar hokeja sponsoriem, Znaroks pieprasīja, lai visi runātu krieviski, jo viņš, lūk, latviešu valodu nesaprotot... Problēma ir ne jau apstākļi, vai viņš prot, vai neprot kādu valodu, bet gan tajā, ka viņš agresīvi pieprasīja citiem lietot viņa valodu. Tas bija

ļoti slikti. Diemžēl par lingvistisko pašpietiekamību runā daudzās Eiropas valstīs, kas izmitinājušas irākiešu, irāniešu, kurdu utt. iebraucējus. Arī šie imigranti, dzīvodami savās kopienās, neapņēma vācu, zviedru vai citas mītnes zemju valodas.

DDD: Tomēr Latvijā ik uz soļa reāli saskaramies ar divvalodību.

M.B.: Latvijā nepastāv un nepastāvēs divvalodība! Es to uzsveru ļoti stingri un pilnīgi droši. Latvijas valsts politika ir vērsta uz sabiedrības integrāciju uz latviešu valodas bāzes. Un valsts politika šajā jautājumā netiks mainīta.

DDD: Arvien vairāk tiek runāts par to, ka integrācija Latvijā ir izgāzusies.

M.B.: Jā... Gribu uzsvērt, ka Latvijā ir bijušas vairākas integrācijas prog-

“Es neesmu pārliecināts, ka dekolonizācija ir vienkārši izdarāms process. Protams, jo ilgāk tā nenotiek, jo mazāk cerību. Taču viss ir iespējams!”

preses konferences organizatoru uzdevums nodrošināt viņam tulkus. Zviedrs, kurš pirms Znaroka trenēja komandu, arī nezināja latviešu valodu, bet nekad šādi incidenti neradās. Tas ir attieksmes jautājums. Es ļoti šaubos, vai jebkurš cits tādu attieksmi demonstrētu.

INTEGRĀCIJA IR IZGĀZUSIES

DDD: Mūsu avīze jau rakstīja par tiesas procesu pret krievu žurnālistu Anatoliju Kameņevu, kurš Latvijas pilsonību ieguvis naturalizācijas kārtībā 2007. gada 31. janvārī – tātad tikai pirms 3 gadiem, taču tiesas sēdē nesaprata un nespēja pateikt nevienu vārdu latviski. Tādējādi radās aizdomas, ka šī persona naturalizējoties sniegusi nepatiesas ziņas par savu valsts valodas prasmī.

Kā vērtēt šādus “kameņevus”, kuri Latvijā nodzīvojuši ilgus gadus, bet joprojām nav iemācījušies vai arī principa pēc nelieto valsts valodu? Šādu cilvēku diemžēl ir ļoti daudz.

Māris Baltiņš: Tā, protams, nav normāla situācija. Tātad valstī nav radīti nepieciešamie apstākļi, lai šie cilvēki būtu motivēti valodu zināt un lietot. Šādi gadījumi tikai norāda, ka viņi var iztikt arī bez latviešu valodas, un tas ir

rammas, kurās patiešām nepietiekami ticis uzsvērts jautājums par integrāciju uz valsts valodas bāzes. Tik tiešām, nevar pastāvēt kaut kāda abstrakta integrācija, tāpat kā nevar pastāvēt abstrakta tautu draudzība – gan integrācijai, gan tautu draudzībai ir jābūt konkrētai. Integrācijas procesi ir iespējami tikai ar konkrētiem nosacījumiem, un pirmais un galvenais nosacījums, ka visam par pamatu tiek likta latviešu valoda. Tas nereti ir bijis nepietiekami uz-

NACIONĀLĀ PAŠAPZIŅĀ JĀSTIPRĪNA IKDIENĀ

DDD: Integrācija bez dekolonizācijas ir nevien utopiska, bet arī prettiesiska, šāda politika grauj latviešu tautu.

Māris Baltiņš: Britu vēsturnieks A. Toinbijs ir izteicis tēzi, ka neviena tauta nekad nav sabrukusi zem ārēja barbaru spiediena, bet gan problēmas rada barbarisma savairo-

stipru savu etniskas vienotības apziņu.

DDD: Tas nozīmē, ja paši latvieši būs ar spēcīgu nacionālo pašapziņu un stāju...

M.B.: Tieši tā! Ja mums ir šāda pozīcija, nekādi lieli apdraudējumi mums nav iespējami. Mēs varam sagraut tikai paši sevi no iekšienes.

DDD: Tomēr šī sagraušana ir ciešā saistībā ar ārējo spiedienu – ar okupantu, kolonistu klātbūtni. Ne velti, etnologi ir apstiprinājuši – ja tauta savā etniskajā teritorijā kritas zem 75 procentiem no kopējā iedzīvotāju skaita, tās pastāvēšana ir apdraudēta. Vai tad latviešiem ir pietiekama nacionālā pašapziņa?

M.B.: Šī apziņa nekad nav pietiekama. Starp citu, ir ļoti, ļoti svarīgi saprast, ka nacionālā tautas apziņa nekad nav pietiekami stipra, tā nemitīgi jāstiprina ikdienā. Tas ir nepārtraukts process. Patriotisms, nacionālā apziņa nav kaut kas, ko cilvēks sasniedz un tad par to var aizmirst. Tas ir tieši tāpat kā valodas politika – tai ir jābūt nepārtrauktai, un tā nevar nevienā brīdī atslābināties. Tāpat arī nacionālā pašapziņa ir jāuztur un jāstiprina ikdienā. Tā nekad līdz galam nav gatava. Tas ir pastāvīgs stāvoklis, kas ik dienu ir jāstiprina.

DDD: Un viena no tām lietām būtu runāt latviski savā zemē?

M.B.: Protams. Vēl uzsveru, ka latviešu valoda nav maza un nepilnīga valoda. Apziņu, ka esam maza tauta ar mazu valodu, labprāt atbalsta daudzi mūsu tautieši un cittautieši. Taču no šī kompleksa ir jāatbrīvojas. Latviešu valodā var izteikt jebkuru domu. Maltiešu ir vēl mazāk nekā latviešu, bet viņi lieliski izteik ar savu valodu.

DDD: Nu tad pēdējais laiks latviešiem tikt vaļā no savas mazvērtības sajūtas un kļūt par piltiesīgiem savas zemes saimniekiem!

M.B.: Lingvistisko mazvērtības sajūtu latviešos uzturēja un uztur lielās konkurentvalodas – kādreiz vācu, tad krievu un tagad angļu un krievu parāli. Bet tas ir mīts. Latviešu valodai ir visas iespējas izteikt to pašu literārā valodā kā lielajās valodās. Tātad latviešu valoda ir pašpietiekama un mums nav nekāda pamata izjust kādus mazvērtības kompleksus. Mūsu valoda spēj izteikt pilnīgi visu.

Latviešu valodas lietošana vistiešākajā veidā ir saistīta ar pašcieņu, stabilitāti, kas jāuztur un par ko jā rūpējas visu laiku. Protams, mēs vienmēr varam vēlēties, lai valodas stāvoklis būtu stabilāks un labāks.

Aicinu ikvienu latvieti būt savas valodas sardzē – rūpēties par to ikdienā.

Intervija Ilze Liepa

Rīgas Politiski represēto biedrības PAZIŅOJUMS

Rīgas Politiski represēto biedrība aicina piedalīties nomocīto latviešu atceres gājienā **14. jūnijā**. Pulcēšanās pie Okupācijas muzeja no pulksten 12:00. Atceres gājiena sākums no Okupācijas muzeja uz Brīvības pieminekli pulksten 12:40.

LNF SAŅEM NESAKARĪGU VĒSTULI NO MINISTRU PREZIDENTA BIROJA VADĪTĀJAS

Pirms divām nedēļām, laikraksta “DDD” 10(214) numurā ar nosaukumu “Neļausim melnādaiņiem prātuļotājiem mācīt latviešus!” publicējam atklāto vēstuli Ministru prezidentam **Valdim Dombrovskim**. Tajā LNF aicināja Ministru prezidentu nepieļaut, ka “Afrolat” priekšsēdētājs **Alēns Zodeaugans** arī turpmāk iedomātos pamācīt latviešus – turklāt krievu valodā!

21. maijā saņēmām Ministru prezidenta biroja vadītājas **O. Augustovskas** parakstītu atbildes vēstuli. Publicējam to pilnībā, lai lasītāji paši varētu pārliecināties, ka Lāces sagatavotā, bet Augustovskas parakstītā vēstule kārtējo reizi ir atrakstīšanās, no kuras nav saprotams, kāda ir Ministru prezidenta nostāja pret Zodeaugana pamācībām krievu valodā. Vēstule atgādina vien bezjēdzīgu vārdu savirknējumu, ko gribas salīdzināt ar kādu tik pat bezjēdzīgu anekdoti: “Lido divi ķieģeļi – viens ar brillēm un otrs arī pa kreisi...”

Ja Augustovska Ministru prezidenta Valda Dombrovskā vārdā tik nesakarīgi atbild žurnālistiem, tad varam tikai iedomāties, cik udeņainas un bezjēdzīgas ir atbildes vienkāršiem cilvēkiem. **Varbūt laikraksta “DDD” lasītājiem ir vērts piezvanīt pa norādīto vēstules sagatavotājas Lāces tālruni, lai personiski pajautātu, ko viņa īsti bija domājusi ar LNF priekšsēdētāja vietniecei Lienei Apinei nosūtīto vārdu savirknējumu, kas Ministru kabineta lietvedībā iegrāmatots ar numuru 20/L-1058. Mēs saviem lasītājiem šādu iespēju nevaram liegt.**

LATVIJAS REPUBLIKAS MINISTRU PREZIDENTA BIROJS

Brīvības bulvāris 36, Rīga, LV-1520. Tālrunis: +371 7082810, fakss: +371 7286598
e-pasts: mpbirojs@mk.gov.lv

Rīga

21.05.2010. Nr. 20/L-1058

Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietniecei L. Apinei

Cienītā Apines kundze!

Vēlos Jūs informēt, ka Ministru prezidents V. Dombrovskis ir iepazīsies ar Ministru kabineta oficiālajā elektroniskajā pastā saņemto Latvijas Nacionālās frontes atklāto vēstuli, kurā pausts viedoklis par šī gada 23. aprīļa TV3 ziņu raidījumā redzēto sižetu saistībā ar Veselības ministrijas valsts sekretāra pienākumu izpildītāja Jura Bunduļa martā Smēķēšanas ierobežošanas valsts komisijas sanāksmē izteikto piezīmi uzņēmējam no Lielbritānijas Kelelci Kenedijs Okorī.

Ministru prezidents respektē ikviena Latvijas iedzīvotāja tiesības brīvi paust savus uzskatus, vienlaikus uzsverot, ka arī vārda brīvība nav absolūta un nenozīmē visatļautību izteikumos.

Pateicos par Jūsu ieinteresētību un priekšlikumiem sabiedrībai svarīgu jautājumu risināšanā! Jūsu vēstulē minētais tiek pieņemts zināšanai.

Ar cieņu

Ministru prezidenta biroja vadītāja **O. Augustovska**

Lāce 67082924

ZILAIS HORMONS

Pasaules zinātnieki apgalvo, ka homoseksuālisms ir hormonāla saindēšanās ar estrogēnu, un to var izārstēt. Tā pausts A.Sergejeva ("Ogoņok") rakstā "Zilais hormons", kurš latviešu valodā bija publicēts interneta portālā "Apollo" 2007.gada 5.jūnijā.

Raksta autors, atsaucoties uz jaunākajiem zinātnieku pētījumiem par homoseksuālisma iemesliem, uzsver: "Pasaule daudz zinātnieki jau sen strīdas, kāpēc homoseksuālistu skaits ik gadus pieaug. Daudzi zinātnieki ir pārliecināti, ka ar homoseksuālistu var saslimt tāpat kā ar gripu vai vēzi. Pie visa esot vainojams hormonālais smogs un piesārņotā ekoloģiskā vide."

Lielbritānijas un ASV zinātnieki ir publicējuši savas valstīs veiktus pētījumus par seksualitātes noviržu problēmām, kas liecina, ka homoseksuālas noslieces var mākslīgi izraisīt ne tikai cilvēkam, bet arī dzīvniekiem –

"Daudzi zinātnieki ir pārliecināti, ka ar homoseksuālistu var saslimt tāpat kā ar gripu vai vēzi. Pie visa esot vainojams hormonālais smogs un piesārņotā ekoloģiskā vide."

turklāt viņiem pašiem nemaz nemanot. Zinātniskie pētījumi norāda, ka ar parasto krāna ūdeni, kas "saindēts" ar sieviešu hormoniem, ir diezgan vienkārši dzīvā būtnē izraisīt tik nedabisku hormonālo stāvokli, ka līdz saslimšanai ar homoseksuālistu nav tālu.

Rakstā "Zilais hormons" teikts: "Novērojot un pētīt Lielbritānijas ūdens krātuves, tika pārbaudīti 1,5 tūkstoši zivju apmēram 50 Anglijas upēs. Izrādījās, ka trešā daļa zivju tēviņu izrādīja vērā ņemamu noslieci uz sievišķību. Patiesībā gandrīz trešdaļa zivju, kas mīt Lielbritānijas ūdeņos lielu pilsētu tuvumā, bija homoseksuālas. Tā savā atskaites ziņojumā vēsta britu apkārtējās vides pētījumu aģenti. Turpat tiek minēts arī galvenais iemesls tādai anomālai parādībai: ūdeņu piesārņotība ar dažādām ķīmiskām vielām, pesticīdiem un hormonālo preparātu atkritumiem."

Britu profesors Č. Teiloris, kas jau gadiem ilgi nodarbojas ar Lielbritānijas ūdeņu pētīšanu, uzsver, ka Anglijas upes, kas ir galvenais ūdens ieguves avots šajā reģionā, ir ļoti piesārņotas ar sieviešu hormonu estrogēnu, kurš tajās nokļuvis caur kanalizācijas sistēmu. "Kā zināms, estrogēns atrodas daudz hormonu preparātos, ko beidzamajā laikā tik lielas devas lieto jaunās sievietes. Apmēram 80 procenti sieviešu, tas ir, desmitiem miljonu sieviešu Eiropā un ASV (kur ir veikti šādi pētījumi) regulāri lieto pretapaugļošanās tabletes. Ar urīnu tas nokļūst kanalizācijā, bet pēc tam – upēs."

"DDD" komentārs par pētījumiem saistībā ar homoseksuālistu

Nesen kādā Latvijas TV raidījumā garāmejojot tika pateikts, ka no trijām Baltijas valstīm tieši Latvijā ir visneiecietīgākā attieksme pret pederastiem un lesbietēm. Ja būtu otrādi, tad visas TV raidstacijas par to bazūnētu pa visu pasauli. LNF un "DDD" ir patiesi priekš, ka latviešu tauta vairumā gadījumu izturas ar dziļu riebumu un pretīgumu pret šiem deģenerātiem, it īpaši pret viņu uzbāzīgo sava kroplīguma propagandu. Atgādinām mūsu cienījamiem lasītājiem, ka šī gadu tūkstoša sākumā mēs sarīkojām sacerējumu konkursu "Homoseksuālisms – cilvēces negods un posts", kurš sabiedrībā ieguva lielu atsaucību. Šiem deģenerātiem tik ļoti iepatikusies anomālā bauda, ko viņi gūst, piekopjot pretīgos, pretdabiskus dzimumaktus, ka mēģina iestāstīt normāliem cilvēkiem, ka tie ir tikpat dabiski, tikai citādi.

Arī no slimību saraksta homoseksuālisms ir izslēgts, pateicoties jukušiem vai vismaz pusjukušiem, taču visticamāk uzpirkti ASV psihiatriem. Tas dod iespēju šiem izdzimtoņiem uzbāzīties normālai sabiedrībai ar saviem praidiēm. Interesanti, ko vēl jaunu izdomās homoseksuālisti, lai tikai sabiedrība tos uzskatītu par normāliem un veselīgiem, tikai citādiem?

Mums nekad nav bijušas šaubas, ka homoseksuālisms ir slimība. Izrādās, to šobrīd pierāda arī jaunākie zinātniskie pētījumi.

LASĪTĀJAS VĒSTULE

Par Polijas prezidenta bojāeju

Pateicos "DDD" par Polijas prezidenta lidmašīnas bojāejas aprakstu, jo neviena cita avīze to neuzdrošinājās publicēt. Es jūsu avīzi dodu arī kaimiņiem, un viņi saka to pašu. Mēs ļoti rūpīgi klausījāties Polijas prezidenta bērnu ceremoniju, un mūs pārsteidza tas, ka tulkotājs teica, ka Polijas armijas virspavēlnieku bija nodomāts ievēlēt par NATO Eiropas spēku virspavēlnieku. Vai tas nav krievam par iemeslu gribēt, lai viņi visi aizietu bojā?

Z.Rudzite

DIOKSĪNA SKARTIE

Turpinājums no 1. lpp.

Vita Jaunzeme: Zinātnieki ir pierādījuši, ka elektromagnētiskais piesārņojums rada cilvēkos agresiju. Ja konkrētā vietā tiek uzstādīti torņi ar GPRS un GPS, tad pēkšņi tajā rajonā cilvēki pastiprināti sūdzas par bezmiegu un asiem agresijas uzliesmojumiem, kas radušies piepeši un ne no kurienes. Arī tad, ja guļam uz āderēm, mēs, pirmkārt, saslimstam ar vēzi, bet, otrkārt, kļūstam agresīvi.

HOMO-SEKSUĀLISMS – ĢENĒTISKA MUTĀCIJA

DDD: Pasaule daudz zinātnieki jau sen strīdas, kāpēc homoseksuālistu skaits ik gadus pieaug. Un arvien vairāk zinātnieku ir pārliecināti, ka ar homoseksuālistu var saslimt tāpat kā ar gripu vai vēzi. Pie visa esot vainojams hormonālais smogs un piesārņotā ekoloģiskā vide. Novērojot un pētīt Lielbritānijas ūdens krātuves, tika pārbaudīti 1,5 tūkstoši zivju apmēram 50 Anglijas upēs. Izrādījās, ka trešā daļa zivju tēviņu izrādīja vērā ņemamu noslieci uz sievišķību. Patiesībā gandrīz trešdaļa zivju, kas mīt Lielbritānijas ūdeņos lielu pilsētu tuvumā, vides un hormonālā piesārņojuma dēļ bija kļuvušas homoseksuālas. Līdzīgi pētījumi ar tādām pat secinājumiem veikti arī citviet pasaulē un ar dažādiem dzīvniekiem. Ziņas ir katastrofālas. Ja tas notiek ar dzīvniekiem, kas notiek ar cilvēkiem?!

Vita Jaunzeme: Jā, es arī esmu ļoti daudz, it īpaši pēdējā laikā lasījusi šādas ziņas, un tās ir nopietni vērā ņemamas. Dabā šobrīd notiek pastiprināti daudz mutāciju. Vārds "mutācija" ir cēlies no latīņu valodas un nozīmē "pārvērtības". Pēc būtības, tas nav ne ķengājoši, ne negatīvi. Apkārtējā daba visu laiku mutē – izdzīvo stiprākie un labākie. Taču šobrīd pasauli strauji pār-

"Cilvēks ir padarījis sevi par nepanesamu dabas "kroni". Un liekas, ka šobrīd Mamma Daba sāk darīt to, ko dara ar jebkuru sugu, kas pārvairojusies vai deģenerējusies..."

nem trīs mutācijas. Tās ir: impotence, neauglība un homoseksuālisms, ko ietekmē vides piesārņojums. Tās ir ģenētiski hormonālas izmaiņas, kas notiek jau ģēnu līmenī. Tas ir tāpat kā, ja cilvēks piedzimst ar trim kājām.

DDD: Tikai atšķirībā no homoseksuālistiem, neviens trijkājis neies nestāstīs, ka cilvēks ar trim kājām – tas ir forši, normāli un apsvēkami un citiem arī tagad jācenšas pieaudzēt trešo kāju.

V.J.: Šis ģenētiskās lietas ir mutēšanas un pār-

maiņas. Piemēram, Amerikā pēdējo 10 gadu laikā ir ārkārtīgi pieaudzis neauglīgu, no dzimšanas impotentu cilvēku skaits, viņi jau piedzimst sterili vai pilnīgi aseksuāli, tāpat tur ir arī ļoti daudz homoseksuālu cilvēku.

DDD: Amerika jau arī ir kā sava veida simbols neģausīgai dabas resursu šķērdēšanai, modificēšanai un industrializācijai.

V.J.: Jā, tāpēc tur šis mutējošās problēmas var izjust visāsāk.

DABA SĀK IEGROŽOT CILVĒCI

Vita Jaunzeme:

Pasaules zinātniskajos rakstos un plašsaziņas līdzekļos arvien biežāk izskan teorija, ka, skatoties no cilvēces evolūcijas viedokļa, planēta Zeme ir tik ļoti pārāpdzīvota un cilvēki ir tik nežēlīgi tērējuši visu, ko daba dod, ka mēs esam pienākuši pie kaut kādas noteiktas atskaites robežas, aiz kuras tā turpināties vairs nedrīkst. Cilvēks ir ilgstoši attīstījies, bet diemžēl viņa vēlmju saraksts vienmēr bijis nepiepildāms.

Cilvēks gadsimtiem ir uzskatījis, ka viss, kas ir ap mums, ir tikai resurss, kura mērķis ir kalpot mūsu labklājībai un labsajūtai. Cilvēks ir padarījis sevi par nepanesamu dabas "kroni". Un liekas, ka šobrīd Mamma Daba sāk darīt to, ko dara ar jebkuru sugu, kas pārvairojusies vai deģenerējusies... Mamma Daba sāk mūs iegrožot.

Paskatīsimies uz līdzīgu piemēru dzīvnieku pasaulē. Žurkas, ja kādā teritorijā pārvairojas, tās izvirst – sāk nodarboties ar kaniālismu, parādās sterili un arī homoseksuāli indivīdi. Secinājums – cilvēku suga šobrīd ir pārvairojusies, turklāt tas nav mans per-

sonīgais viedoklis, bet autoritatīvu zinātnieku secinājumi. Kad kāda suga ir pārvairojusies, nāk dažādas pandēmijas, vīrusi, mikrobi utt., un suga sāk mainīties, mutēt. Šis izmaiņas notiek arī ar cilvēku sugu, arvien aktīvāk izpaužas šīs trīs ģenētiskās mutācijas: neauglība, impotence un homoseksuālisms, kā rezultātā šie indivīdi ir nespējīgi radīt pēcnācējus, viņiem nav paredzēts vairs tālāk vairoties.

DDD: Vai tā ir kā dabas attīrīšanās?

V.J.: Viens jautājums ir tas, ka šīs negatīvās sekas, kuru cēlonis ir vides piesārņojums, tikušas cilvēku izsauktas, bet otrs, ka arī pati Daba agri vai vēlu visu saliek pa plauktiem un rada savu balansu. Dabīgais balanss ir sen jau izjaukts. Varbūt tas visas nelaimes un lietas, kas tagad notiek ar cilvēkiem, nākotnē

Saskaņā ar zinātniskiem pētījumiem ir pierādīts, ka Zeme var izturēt ne vairāk kā 6 miljardus iedzīvotāju, bet mūsu jau ir aptuveni septiņi ar pusi miljardi. Jāpiebilst gan, ka ir zinātnieki, kas uzskata, ka Zeme varētu izturēt arī 10 miljardus iedzīvotāju, bet tas ir pie nosacījuma, ka cilvēki sāks stingri taupīt

mums palīdzēs izdzīvot kā sugai. Ja mēs esam par daudz, tad ir divas iespējas – vai nu mēs visi aizņemam bojā, vai kaut kā kļūstam mazāk un turpinām pastāvēt. Vajadzīgs balanss starp pieejamiem resursiem un to, ko mēs kā

domās ilgtermiņā. Bet, lai arī kādas ir diskusijas, tiek lēsts, ka tas, kas bija paredzēts šai planētai kā maksimums jau sen pārtērēts. Cilvēki tagad dzīvo ļoti attīstīti un labi, arī medicīna ir attīstījusies – rezultātā pastāv šis milzī-

"Zeme var izturēt ne vairāk kā 6 miljardus iedzīvotāju, bet mūsu jau ir aptuveni septiņi ar pusi miljardi."

cilvēki varam sev reāli patērēt. Parādiēt man kaut vienu māti, kura, ja pašai nav ko ēst, dzemdēs 12 bērņus?

DDD: Domāju, tāda neatradīsies.

V.J.: Tieši tā – viņa neražos tik daudz pēcnācēju, jo nav resursu, lai tos visus uzturētu. Daba, manuprāt, izdomā tāpat. Ja jums nav vairs resursu, tad, mīlie cilvēki, jūs vairs tik traki nevariet vairoties. Un tā daba pati no saviem resursiem, kas ir cilvēku darbības rezultātā sakropļoti, piesārņoti un saindēti, rada indivīdus, kuriem vairs vispār nav seksuālo tieksmju, viņi ir sterili, homoseksuāli – tagad tādu cilvēku kļūst aizvien vairāk. Viņos ir iznīcināta vēlme radīt pēcnācējus. Par to ir ļoti daudz pētījumu. Tāpat šis homoseksuālisms – divi viendzimuma cilvēki nevar radīt pēcnācējus, līdz ar to šie cilvēki jau nobloķē tālāko vairošanos gluži tāpat kā sterili un impotenti cilvēki. Viņos ir iekodēta ziņa – nevairojaties tālāk.

Pieļauju, ka visa cilvēce šobrīd atrodas nopietnu pārmaiņu posmā, un par to pēc būtības varēs spriest tikai pēc 100 un vairāk gadiem.

gais populācijas pieaugums, asa konkurence, ko pavada liela agresija vienam pret otru, kas, manuprāt, ir vislielākais netikums, tāpat kā stulbums.

DDD: Bet ja, cilvēkam ir šī mutācija, novirze no normas, nav taču pareizi tāpēc to propagandēt kā normālu parādību – iet praidos, stāgāt pa skolām un aicināt jauniešus "nekautrēties" no savām vēlmēm un pamēģināt, vai viņi nav homoseksuāli, nestāstīt televīzijā, ka tas ir normāli. Ja cilvēkam ir sifiliss, viņš taču neteiks, ka visi sifilitiķi ir veseli un normāli cilvēki.

V.J.: Propagandēt noteikti nevajag, tam es piekritu. Mani personīgi šajā gadījumā interesē medicīniskais, zinātniskais un dabas sasaiste. Propaganda mani vispār neinteresē. Propaganda parādās tad, kad kaut kas neiet, kā vajag, vai ir lieli mazvērtības kompleksi. Jebkura propaganda ir tad, kad cilvēks slēpj savu plikumu, mazvērtību un nožēlojamību.

Katrā ziņā tāda propaganda nav aicināšana gan nevis pieļaujama, bērnu prātus nedrīkst maisīt.

Turpinājums sekos

Intervēja Ilze Liepa

PAR LATVIEŠU NĀCIJAS AIZSKARŠANU JĀSAŅEM SODS!

Šā gada 4.martā Rīgas apgabaltiesas Kriminālietu tiesas kolēģijas tiesnese **Daiga Kalniņa** antilatviski noskaņotajam un, pēc atbildēm spriežot, ne visai gudrajam **Artūram Rimšam** piesprieda nosacītu brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un nolēma piedzīt no viņa par labu **Lienei Apinei** un **Līgai Muzikantei** morālo kompensāciju 1000 latu apmērā.

Piedāvājam ieskatu tiesas sēdē.

4.turpinājums
sākums "DDD" Nr.7(211)

APSŪDZĒTAJAM UZ CIETUMU TOMĒR NEGRIBAS

Prokurors Ando Skalbe: Tad jūs, apsūdzētais, uzskatāt, ka citus latviešus šie komentāri nevarēja nekādi aizskart?

Apsūdzētais Artūrs Rimša: Vispār latviešus nevajadzētu aizskart mani komentāri...

Prokurors: Un kādi jums secinājumi par jūsu rīcību, rakstot šos komentārus? Jūs dzirdējāt, ka abas cietušās ir pieteikušas kaitējuma kompensā-

Artūrs Rimša: Nu, nezinu, normāls cilvēks nekad...

Prokurors: Nu, paldies! **Tiesnese Daiga Kalniņa:** Vai jums, Līga Muzikante, būs kādi jautājumi apsūdzētajam?

Līga Muzikante: Jā, paldies, man būs jautājumi Rimšam.

Kad jau Drošības policijā bija ierosināta krimināllieta, jūs rakstījāt šādu komentāru: "He, ja man ir cietums, no turienes par naudu var darīt visu." Ko jūs ar to domājat?

Artūrs Rimša: Tas bija domāts, ka daudz jau tad nevar zaudēt... tur, cietumā, ir televizors un viss ir...

Līga Muzikante: Tā-

mana ģimene ir krievi – man no latviešiem neviens nav palicis – tēvs kaut kur aizmucis un patēvs ir latvietis, bet arī kaut kur nozudis...

Līga Muzikante: Tātad jūs augāt pie mātes – krievietes – un sevi identificējat ar krievu?

Artūrs Rimša: Daļēji, jā.

Līga Muzikante: Turpināšu. Jūs TV3 ziņām teicāt: "Te divas pamuļķes – krieviski: pridurki – raksta visādus komentārus, ka krievi ir cūkas. Es viņām atbildēju, ka, vai tad tā ir diskriminācijas apkarošana?" Sakiet, kur tad jūs

Artūrs Rimša: Nu...

Līga Muzikante: Jūs nevarat pierādīt, jo TV3 ziņās melojāt?

Artūrs Rimša: Nē, nu...

Līga Muzikante: Atgriezoties pie jūsu komentāriem portālā "Draugi.lv", tātad, tos rakstot, jūs sevi identificējat ar krievu?

Artūrs Rimša: Jā.

VAI DZĒRUMA MURGI?

Līga Muzikante: Ko jūs, krievs būdams, domājat ar vārdiem: "Latvija smird"?

Artūrs Rimša: "Pilnīgi visi – 9.maijā pilnīgi visi cilvēki tur ir krievi!"

mums atbildējāt, "ka, vai tad tā ir diskriminācijas apkarošana"? Vai jūs varat uzrādīt kādu komentāru, ka mums kaut ko tādu esat jēlkaid atbildējis?

Artūrs Rimša: Nē... man zvanija no paša rīta, es arī...

Līga Muzikante: Inter-

Artūrs Rimša: Nu, tas bija pārspilējums, kas jau teicu prokuroram, es īsti neapzinājos, ko rakstu.

Līga Muzikante: Jūs bijāt dzērumā?

Artūrs Rimša: Nu, dzērumā, nē, bet biju bišķiņ...

Līga Muzikante: Iedzēris?

Artūrs Rimša: Jā.

Līga Muzikante: Tad mēs to varētu interpretēt kā vainu pastiprinošu apstākli, ja jau noziedzīgu nodarījumu izdarāt alkohola reibumā?

Artūrs Rimša: Ai, nē...

Līga Muzikante: Ko jūs domājat ar "pediņu un maku nācija"?

Artūrs Rimša: Vēlreiz saku, kā jau biju teicis, tas bija pārspilējums. Es domāju tikai par patriotiem, kuri uzbruka veciem cilvēkiem.

Līga Muzikante: Pagaidiet, par kādiem patriotiem, kuri uzbruka, jūs runājat? Jūs pats redzējāt vai arī mēs bijām publicējuši kaut kādus skatus, ka uzbrūkam?

Artūrs Rimša: Nē, jūs rakstījāt par okupantiem albumā. Tas jau nozīmē, ka jūs netaktiski...

Līga Muzikante: Kas ir okupanti?

Artūrs Rimša: Vot, esmu krievs – esmu okupants, mana māte krieviete – viņa ir okupante...

Līga Muzikante: Jūs krievus nodēvējat par okupantiem?

Artūrs Rimša: Jūs, jūs tā viņus dēvējat...

Līga Muzikante: Kur mēs krievus nodēvējam par okupantiem?

Artūrs Rimša: Albuma nosaukumos...

Līga Muzikante: Tajos minēti okupanti. Bet kur tad krievi?

Artūrs Rimša: Pilnīgi visi – 9.maijā pilnīgi visi cilvēki tur ir krievi!

Līga Muzikante: Kuri visi cilvēki ir krievi? Mēs esam krievietes?

Artūrs Rimša: Veci cilvēki, kuri gāja un lika tās puķītes...

Līga Muzikante: Visi viņi ir krievi?

Artūrs Rimša: Jā, un vēl kādi.

Turpinājums sekos

Vai viens okupants labāks otru?

Publicējam mūsu pastāvīgā autora Aivara Gedroica rakstu "Par ko lai pateicas atbrīvotājiem?". **Cerams, tajā paustās domas izraisīs diskusijas "DDD" slejās, tāpēc gaidām lasītāju vēstules (tāpat kā pēc Mareka Gabriša raksta par latgaliešu problēmām). Redakcijai īpaši interesē lasītāju domas par Hitlera veikto Latvijas okupāciju. LNF un "DDD" nekad nav bijušas simpātiskas pret Hitleru un viņa plāniem attiecībā uz Latviju. Arī mūsu slavenie leģionāri gribēja sist "vispirms tos utainos, pēc tam tos zili pelēkos". Protams, mēs aicinām lasītājus izteikties arī par citiem aspektiem, kas viņus interesē visvairāk.**

VIEDOKLIS

Par ko lai pateicas atbrīvotājiem?

Izlasot LNF paziņojumu 9.maija sakarā (lasiet "DDD" Nr.10(214) pielikumā krievu valodā publicēto "Обращение Национального фронта Латвии 9 мая 2010 года"), gribētos tomēr oponentē saistībā ar dažiem tajā minētajiem faktiem.

Paziņojumā minēts, ka latviešu nācija esot pateicīga padomju karavīriem par to, ka tie esot atbrīvojuši pasauli no nacisma jeb vācu fašisma. Piekritu, ka tie cilvēki, kas bija vācu laikā represēti un ieslodzīti Salaspils nometnē (kā, piemēram, A.Gardas k-ga māte un vecmāte), patiešām varētu būt pateicīgi tiem, kas padzina vāciešus un viņus no turienes atbrīvoja, lai arī daudzus Patriotus no vācu nometnēm bieži vien pa taisno pārveda uz analogām krievu soda nometnēm. Tomēr vai kopumā mūsu nācija toreiz priecējās par to, ka vācu nacistus nomaina krievu bolševiki? Uzdrošināšos apgalvot, ka noteikti – nē, jo padomju bolševiki vienā Baigajā (1940.-1941.) gadā bija pastrādājuši pret mūsu tautu krietni vairāk ļaundarību kā vācieši četrus (1941.-1945.) gadu laikā.

Kaut arī K.Ulmaņa valdīšanas laikā daudz vairāk tika stāstīts un atgādināts par vācu ļaundarībām pret mūsu tautu, mazāk uzsvērot krievu nodarītās, tāpat tauta tika informēta par to, kā savā zemē un ārpus tās rikoja Hitleris, vienlaikus noklusējot Staļina režīma pastrādātos noziegumus (t.sk., arī pret t.s. *sarkanajiem latviešiem*, kas pēc 1.Pasaules kara bija palikuši dzīvot Krievijā), tādējādi radot tautā iespaidu, ka varbūtēja kara gadījumā prātīgāk būtu nostāties PSRS nevis Vācijas pusē, ar vienu bolševiku valdīšanas gadu bija pilnīgi pietiekami, lai tautā zustu nelabās atmiņas par vāciešiem un tā sāktu viņus uztvert kā glābējus no asiņainā komunistu režīma. Un tik tiešām, kad 1941.gada 1.jūlijā Rīgā ienāca vācu karaspēks, ļoti daudzi latvieši to sveica ar ziediem kā atbrīvotājus. Turklāt, kā norāda daži vēsturnieki, vācu armijas uzbrukums novērsa vēl vienu *nevēlamo elementu* deportāciju no Latvijas uz Sibīriju, kas bijusi paredzēta jūlija sākumā; šim nolūkam esot bijuši jau sarūpēti lopu vagoni

dzelzceļa stacijās, kurus nu nācies izmantot pašiem sarkanajiem, lai bēgtu.

Vēlāk, redzot, ka arī šie svešie valdnieki negrib dot mūsu tautai brīvību, protams, sajūsma mazinājās, tomēr tautas lielākā daļa līdz pat kara beigām hitleriešus uzskatīja par mazāku ļaunumu nekā staļinieši. To pierāda kaut vai fakts, ka kopā ar vāciešiem evakuējās no frontes līnijas krietni vairāk mūsu tautiešu, nekā tas bija noticis pirms 3-4 gadiem, kad no Latvijas bēga prom krievu komunisti. Arī *atbrīvotāju* sagaidītāju ar ziediem bija krietni mazāk, un tie, kas to tomēr darīja, pārsvarā nepiederēja pie latviešu tautības.

Negribu, protams, apgalvot, ka visi, kas vācu laikā tika represēti, bija to pelnijuši. No vāciešiem cieta ne tikai žīdi, čigāni un komunisti, bet arī daļa Latviešu Nacionālistu (piemēram, *Pērkonkrusta* vadonis G.Celmiņš), tomēr 2.Pasaules kara beigās mūsu tautas vairums saprata, ka dzīvot PSRS sastāvā būs sliktāk nekā Lielvācijas. Tāpēc tik varonīgi cīnījās pret padomju (sarkano) armiju mūsu leģionāri, bet vēlāk to pašu turpināja Nacionālie partizāni. Un, kā rāda tālākie notikumi, šie ļaunu spriedumi tiešām izrādījās pareizi.

Apskatīsim šādu piemēru. PSRS laikos un daļēji arī tagad vēsturnieki mūs biedē ar bubuli – vācu ģenerālpilns "Ost" esot paredzējis ievest un nometināt Latvijā 50 000 kolonistu, bet Padomju armija to nesot pieļāvusi, cik tas gan esot labi. Un tajā pašā laikā šie ļaudis izliekas nezinām un nemanām, ka "atbrīvotāji" vācu okupantu plānus ir pārsnieguši vismaz reizes 15, ja ne 20, t.i., iepludinājuši Latvijā **teju miljonu(!) kolonistu!** Vai par to mums būtu viņiem jāpateicas? Ak, Dieviņ, ja mums Latvija kolonistu skaits būtu tikai nieka 50 000, tad, domāju, tāda organizācija kā LNF nemaz nebūtu tikusi dibināta, jo pēc tās nebūtu vajadzības, – šāds relatīvi niecīgs iebraucēju skaits nespētu nodarīt jūtamu ļaunumu mūsu tautai un apdraudēt tās eksistenci.

Turpinājums 8. lpp.

Artūrs Rimša:
"Vot, esmu krievs –
esmu okupants, mana
māte krieviete –
viņa ir
okupante..."

viņā jūs piebil-
dāt: "Viņas arī
nodarbojas ar
genocīdu..." Kā
mēs nodarbo-
jamies ar geno-
cīdu?

Artūrs Rimša: Tas ir jūsu
gājiens 9. maijā,
arī visi komen-
tāri...

**Līga Muzi-
kante:** Atvaino-
jiet, mūsu gājiens uz oku-
pācijas... uz Uzvaras pie-
minekli ar ziediem sēru no-
formējumā – tas ir geno-
cīds?

Artūrs Rimša: Jā.
Līga Muzikante: Pret
ko?

Artūrs Rimša: Pret kriev-
iem.
Līga Muzikante: Pret
krieviem? Kādā veidā?

Artūrs Rimša: Tas nav
vienīgais. Biju lasījis visus
jūsu komentārus, tad jūsu
"DDD" ziņu laikrakstā un
tamlīdzīgi...

Līga Muzikante: Tad
jums jāsniedz konkrēti pie-
rādījumi, ja apvainojat
mūs tik smagā noziegumā
kā genocīds!

Artūrs Rimša: Es snie-
dzu patiesu liecību. Jūs
saucāt krievus par cūkām.

Līga Muzikante: Snie-
dziet pierādījumus, jo es
šobrīd jūsu melīgos vārdus
izjūtu kā rupju apmeloju-
mu. Ne es personiski, ne
Liene Apine nekur neesam
rakstījušas, ka krievi ir cū-
kas.

ciju. Kāds ir jūsu viedoklis šajā sakarā – jūs atzīstat vai neatzīstat, vai varbūt uzskatāt, ka kompensācija ir pamatota, bet tai būtu jābūt mazākai?

Artūrs Rimša: Es neatzīstu šo kompensāciju, jo izteicos internetā, ja, piemēram, mani piespiež atvainoties publiski vai kaut kā tamlīdzīgi... Jo es nesmu zvanijis, nevienu nesmu aizticis vai meklējis...

Prokurors: Tātad jūs izskatāt, ka ar jūsu rīcību neviens, tai skaitā Līga Muzikante un Liene Apine, nevarētu būt aizskartas nacionālās jūtas, nedz arī tiesības?

Artūrs Rimša: Fiziski jau neviens viņas nav meklējis, nav aizskāris, kā jau es teicu, tie bija tikai komentāri, kurus pēc tam es nožēloju...

Prokurors: Bet jūs nepieļaujāt, ka ar vārdiem arī var apvainot cilvēku? Vai tad uzreiz jābūt kādai konkrētai rīcībai?

tad jūs nožēlojat, ka jums draud cietums, tā var saprast, jo tur var darīt visu tik un tā, vai ne?

Artūrs Rimša: Tas, protams, nav vajadzīgs, nav nekādas gribēšanas uz cietumu.

RIMŠA SEVI IDENTIFICĒ AR KRIEVU

Līga Muzikante: Par šo kriminālietu jūs sniedzāt telefonisku interviju TV3 ziņām. Sakiet, kā jūs izskaidrotu šo frāzi, es citēšu latviski: "Man bija savi personīgie iemesli. Esmu krievs un visa mana ģimene ir Krievijas krievi, bet te divas..."

Artūrs Rimša: Par to, ka krievs, tas ir nepareizi...

Līga Muzikante: Bet jūs taču krieviski teicāt: "Ja ruskij..."

Artūrs Rimša: Neatmi-
nos. Es zinu, ka teicu, ka

VAI VARAM ATĻAUTIES SLIMOT?

Saruna ar Pacientu Ombuda priekšsēdētāju **Lieni Šulci**

Turpinājums no iepriekšējā numura

HIPOKRĀTA ZVĒRESTAM NAV JURIDISKU SEKU

DDD: Jūs nenoliedzāt, ka pastāv medicīnu korporatīvās saites un strīdus situāci-

Veselības sistēmā ir ļoti daudz problēmu, tādēļ kādreiz pat jābrīnās, kā ārsti tiek ar visu galā un situācija vēl ir tik laba. Manuprāt, risku un ārstēšanas procesa kļūdu novēršanas sistēma jāveido, lai tā būtu ārstam draudzīga, lai viņš netiktu sodīts par katra sūdību. Svarīgākais, lai

les un līdzekļi jāiegulda, lai tiktu, piemēram, uz magnētiskās rezonanses izmeklējumu. Vai varam teikt, ka tiek ievērotas Satversmē noteiktās, ka valsts aizsargā cilvēku veselību un garantē ikvienam medicīniskās palīdzības minimumu?

Liene Šulce: Tas ir diskutējams jautājums. Šobrīd par medicīniskās palīdzības minimumu tiek uzskatīta dzīvības glābšana, dzīvības funkciju uzturēšana – neatliekamā palīdzība. Taču kā var novilkt robežu, kur beidzas dzīvības glābšana un sākas tālāka ārstēšana? Domāju, ka Satversmē garantētās tiesības ir nevis pārkaņas, bet tās netiek pilnībā ievē-

šies, ka ļoti daudzi pacienti, kas pierakstās rindā uz kādu plānveida izmeklējumu, gluži vienkārši neatnāk un iepriekš pieteikto vizīti neatsaka. Tā ir liela bezatbildība, jo tādējādi tiek liegta iespēja kādam citam pacientam saņemt nepieciešamo pakalpojumu. Varu tikai rosināt cilvēkus būt atbildīgākiem un laicīgi brīdināt ārstniecības iestādi, ja nebūs iespējams atnākt uz izmeklējumu.

Valstī naudas ir tik, cik ir... Varam diskutēt, vai tā tiek pareizi izlietota. Manuprāt, vairāk vajadzētu pievērst uzmanību veselības profilaksei. Daudzi uztraucas, ka pārāk maz naudas ir, piemēram,

kompensācijām medikamentiem. Piekritu, medikamenti ir vajadzīgi, bet kāpēc neviens nav uzdevis jautājumu, kādēļ ir tik daudz cilvēku, kuriem vajadzīgi medikamenti? Kāpēc sabiedrībai ir tik

NAUDA PAZŪD KĀ ŪDENS SMILTĪS

DDD: Pacienti un ārsti aizmirst, ka atrodas vienā frontes pusē. Taču ārsti paši rada cilvēkos neuzticību.

“Manuprāt, valstij pietrūkst godīguma. Visi saprotam, ka situācija nav spīdoša, bet tādēļ nevajag slēpt no iedzīvotājiem patiesu informāciju.”

Piemēram, ir tikai loģiski, ka cilvēki sūdzas par medicīnu, ja par piecām minūtēm ārsta kabinetā, par ieteikumu aiziet pie cita speciālista jāsamaksā piecpadsmit latī. Manuprāt, tas nav godīgi.

Liene Šulce: Bieži vien medicīna atrunājas, ka viņiem gluži vienkārši nav laika, lai gari un plaši runātu ar pacientu. Prātā nāk kāda psihologa teiktais, ka, ja cilvēks māc un grib runāt, tad pat piecās minūtēs var ļoti daudz ko pateikt. Jautājums, vai speciālists māc un grib runāt ar pacientu?

DDD: Kādēļ veselības sistēma ir tik slīktā stāvoklī un vai ir izredzes, ka tuvākajā laikā kaut kas mainīsies?

L.S.: Ja runājam par finanšu aspektu, tad salīdzinājumā ar citām pasaules valstīm Latvijā medicīna nav dārga. Problēma ir tā, ka pie mums cilvēkiem nav naudas. Latvija ir ļoti, ļoti nabadzīga valsts. Nezinu, kā no tā tikt laukā. Ikreiz, kad tiek paaugstinātas medicīnas pakalpojumu cenas, loģisks šķiet jautājums, vai uzlabojas arī kvalitāte? Protams, nē, jo ārsti jau nesaņem algas pielikumu vai jaunu aprīkojumu.

DDD: Kur tad tā nauda paliek?

L.S.: Uz iedzīvotāju rēķina tiek maksāti parādi, lāpīti budžeta caurumi. No lielajām summām, ko pacienti maksā par ārsta vizīti, pašiem dakteriem daudzos gadījumos tiek santīmi. Protams, ir arī ārsti, kas savās privātpraktēs pelna ļoti labi, bet tādu nav tik daudz.

DDD: Mūsu lasītāji vairākkārt izteikuši priekšlikumu, ka finansiālās problēmas veselības jomā varētu atrisināt ļoti ātri, pārtraucot padomju laikā iebraukušo okupantu un viņu pēcteču ārstēšanu. Lai Krievija rūpējās par saviem tautiešiem! Mēs varam vien garantēt, ka viņi tiks ar vislielāko rūpību nogādāti līdz Latvijas robežai.

L.S.: Neesmu iedziļinājusies šajā jautājumā, bet domāju, ka tas varētu būt risinājums. Ja šāda iespēja nav apsvērta augstākajā valsts pārvaldes līmenī, tad tas tikai kārtējo reizi apliecina, ka neviens nedomā par Latvijas pamatiedzīvotājiem. Ir taču jāmeklē veidi, kā atvieglot smago finanšu nastu!

PACIENTI IZLUTINĀJUŠI ĀRSTUS

DDD: Ko jūs ieteiktu darīt cilvēkam, kurš nonācis konfliktsituācijā ar ārstu? Vai viņam vajadzētu zvanīt jums?

Liene Šulce: Vispirms es mudinātu ikvienu, pirmkārt, runāt vai nu ar konkrēto ārstu, vai nodaļas vadītāju. Vislabāk ir mēģināt risināt problēmu uzreiz nevis gaidīt.

DDD: Kaut arī Krimināllikums aizliedz dot ārstiem naudu, pacienti tomēr joprojām domā, ka tas ir vienīgais veids, kā saņemt pieņācīgu ārsta uzmanību un ārstēšanu.

L.S.: Sevi cenošam ārstam tas ir apvainojoši, ja pacients dod viņam naudu. Protams, ir arī tādi ārsti, kuri prasa un bez kādiem sirdsapziņas pārmetumiem pieņem no pacienta naudu. Ja kaut kas tāds notiek, pacientam par to jāziņo vadībai, atklāti jāspēj pateikt, ka viens vai otrs medicīns prasa naudu. Tā no medicīnu puses ir nekaunība.

Tomēr sava daļa atbildības par šādu situāciju jāuzņemas pašiem slimniekiem, jo ārsti gluži vienkārši ir izlaidušies. Viņi ir pieraduši pie pacientu naudā izteiktajām pateicībām. Ārņemēs pacienti savu pateicību ārstiem izrāda savādāk. Nauda tiek nevis konkrētajam ārstam, bet gan ārstniecības iestādei. Pacienti oficiāli ziedo naudu, lai slimnīca varētu iegādāties jaunu tehniku, izremontēt telpas vai samaksāt prēmijas darbiniekiem. **Varu aicināt latviešus darīt tāpat – ja vēlaties izteikt pateicību, ziedojiet slimnīcām!**

Intervēja Liene Apine

“Ja runājam par finanšu aspektu, tad salīdzinājumā ar citām pasaules valstīm Latvijā medicīna nav dārga. Problēma ir tā, ka pie mums cilvēkiem nav naudas.”

jās medicīni viens otru aizstāvēs, bet medicīnas kartiņās ierakstītajam ne vienmēr var ticēt. Iznāk, ka strīdus gadījumā pacients ir pilnīgi neaizsargāts, viņam nav nekādas iespējas pierādīt savu taisnību tiesā!

Liene Šulce: Tādēļ ombuds nekad neiesaistās tiesvedībā, kas saistīta ar pacientam nodarīto kaitējumu. Ļoti bieži, pat ja cilvēkam ir taisnība, dokumentāli to nav iespējams pierādīt, un es jau iepriekš skaidroju, kāpēc. Turklāt es uzskatu šo par sliktāko un neefektīvāko risinājumu. Nedrīkst palikt pie medicīnu vainošanas, ir jāmaina šī negatīvā attieksme. Medicīni nav jāsoda, bet jāatīstā iepriekš minētie alternatīvie mehānismi, lai uzlabotu drošību un kvalitāti.

DDD: Kur paliek Hipokrāta zvērests?

L.S.: Tāds zvērests ir, un dakteri to dod, bet tas nevienam nerada juridiskas sekas. Prezidents un deputāti taču arī dod zvērestu strādāt tautas un valsts interesēs...

Medicīnu ikdiena ir daudz smagāka. Ja skatās tikai no pacienta puses, tad tiešām var likties, ka ārsti dažreiz ir briesmoņi. Pacientu Ombuds, atšķirībā no citām agrākām pacientu tiesības aizstāvošām institūcijām, problēmas cenšas risināt, iesaistot visas puses. Mēs redzam sistēmu kopumā, kur ārsti ir tikai vien maza šūniņa.

ārsts neslēptu kļūdas, bet gan tās laicīgi atzītu un meklētu pareizo, pacientam labvēlīgāko risinājumu. Protams, ir gadījumi, kad ārstu kļūda ir ļoti rupja, ar neatgriezeniskām sekām. Tādās situācijās jārunā pat par kriminālabildību. Tie ir reti izņēmumi.

DDD: Vai pastāv ārstu ētikas kodekss?

L.S.: Zinu, ka atsevišķām ārstu organizācijām ir savs ētikas kodekss. Taču jebkura ētikas kodeksa ievērošana ir tikai un vienīgi sirdsapziņas jautājums, tam nav juridiska spēka.

2009.gadā Saeima beidzot pieņēma Pacientu tiesību likumu. Lai arī tas ir nepilnīgs, tajā ir ļoti daudz labu lietu. Piemēram, likums atgādina par nepieciešamību pacientu informēt. Tāpat likums nosaka gadījumus, kuros nepieciešama pacienta vai viņa tuvinieku rakstiska piekrišana. Tajā atrunāti arī pacientu pienākumi, kuri gan nav juridiski saistoši, jo nevienu nevar sodīt par to, ka viņš nevēlas ārstēties. Vienlaikus nav slikti, ja lietu reizi cilvēki tiek mudināti rūpēties par savu veselību.

RINDĀ PĒC VESELĪBAS

DDD: Bet ko darīt tad, ja cilvēks grib, bet nevar ārstēties? Pati uz savas ādas esmu izbaudījusi, kādas pū-

rotas, jo neviens diemžēl precīzi nav definējis, kas ir medicīniskās palīdzības minimums, tā, lai ikviens to patiešām saprastu.

Kas attiecas uz medicīniskajiem izmeklējumiem, piemēram, jūsu pieminēto magnētisko rezonansi, tad to pieejamība atkarīga no valsts piešķirtā finansējuma. Piekritu, ka tam vajadzētu būt lielākam. Taču pat ārsti mums ir sūdzēju-

slīkts veselības stāvoklis, ja gandrīz pusei cilvēku nepieciešams regulāri dzert zāles?

DDD: Bet ir taču gadījumi, kad pacienta veselības stāvoklis pasliktinās, jo viņš nevar saņemt nepieciešamos medikamentus tikai tādēļ, ka tie nav iekļauti valsts kompensējamo medikamentu sarakstā.

L.S.: Zinu, ka daudzi ārsti ļoti pārdzīvo, ka nevar

GADSIMTIEM ILGIE MĒĢINĀJUMI RUSIFICĒT LATVIEŠUS

Turpinājums no 2. lpp.

Jānis Riekstiņš: Pie elites piederšie latvieši tika iznīcināti, jo, piemēram, kaut kad bijuši ar kādu no Staļinam neuzticamiem cilvēkiem kopā dienējuši. Tajā laikā īpaša izmeklēšana netika veikta – nošāva un viss.

J.R.: Vēlos pievērst uzmanību ne tik daudz politiskajai un militārajai elitei piederīgo latviešu iznīcināšanai, jo par to vēsturnieki ir vairāk vai mazāk rakstījuši. Nepelnīti maz vēribas vēltīts vienkāršo latviešu iznīcināšanai. 1937.gadā Staļins paziņoja, ka Padomju Krievijā atrodas kapitālistisko valstu ielenkumā un ka šīs kapitālistiskās valstis iesūta savus spieģus, diversantus. **Tika paziņots, ka to tautību pārstāvji, kuriem ir savas valstis, piemēram, latvieši, poļi, vācieši, jāiznīcina.** 1937.gada rudenī sākās operācija pret latviešiem. Krievijā bija ļoti daudz latviešu, kas jau no 19.gs. veidoja savas kolonijas. Latviešiem bija savas biedrības, skolas, daudzi strādāja rūpniecības uzņēmumos.

DDD: Vai pareizi sapratu, ka cilvēki tika represēti tikai tādēļ, ka viņi bija latvieši?

J.R.: Jā! Tieši par šo faktoru vajadzētu runāt pa visu

Eiropu, jo cilvēki tika iznīcināti savas nacionālās piederības dēļ. Tika iznīcināti strādnieki, slaucējas, pārdevējas, medicīnas māsas, skolotājas, mājsaimnieces, sirmgalvji, bērni, invalīdi ne tādēļ, ka viņi nodarbotos ar pretvalstiskām lietām, bet gan tādēļ, ka bija latvieši. Piemēram, izdota grāmata astoņos sējumos par Smolenskas apgabala bojāgājušajiem. **Izrādās, ka nobendētie latvieši nav ne partijas funkcionāri, pat ne militāristi. Viņi bija vienkārši cilvēki, kuru “noziegums” bija viņu piederība latviešu tautai.**

Interesanti, bet iznīcināja pat krievus, kuriem bija kāds sakars ar latviešiem. Piemēram, vēlāk šī notikuma versija gan tika noklusēta, bet sākotnēji čeka nenoliedza, ka 1934.gada decembrī Leņingradā Smoļņijā tika nošauts pilsētas partijas komitejas pirmais sekretārs Sergejs Kirovs, jo viņam bija ļoti labas attiecības ar vienu latviešu sievieti, kuru pēc Kirova nošaušanas arestēja un nošāva.

Turpinājums sekos

Intervēja Liene Apine

16. MARTA KAUAJA

*Vij, Dieviņ, zelta viju
Visgarām jūras malu,
Lai nenāca sveša vara
Šai zemē ziedus traukt.*
(T. DZ.)

Vēsture ir otrā no septiņām prioritātēm, ar kurām tiek pārvaldīta pasaule. Tā ir gan ierocis cīņai pret savu, gan svešām tautām. Latviešiem šādas vēsturiskās cīņas izpaužas kalendāros nemieros, cīņā par simboliem, jēdzieniem un terminiem, kā arī notikumu interpretāciju. Šis raksts ir gan par vienu no šiem datumiem, gan par vēsturisko patiesību.

Šogad notika kārtējā kauja par 16.martu. Kauja par šo datumu ir regulāra, ikgadēja parādība, kas katru gadu atgriežas un atgriežas ar kalendāru precizitāti. Šī ir diena, kurai pasaulē gatavojas valdošie konceptuālie spēki un Latvijā valdošie varneši – Latvijas politiskā elite no vienas puses un latviešu tauta jeb latviešu etnoss no otras puses. 16.marts jau sen ir pārsniedzis leģionāru (karavīru) piemiņas dienas statusu, mērogus un nozīmību. Tas jau 20 gadus pastāv kā Tautas Pretošānās diena svešvarai pasaulē, 10 gadus svešvarai

Latvijas iekšienē.

Ar ko tad šis gads atšķiras no iepriekšējiem?

Šoreiz 2010.gadā kauja notika jau vēsturiskās prioritātes līmenī, bet ar ļoti spēcīgu pretinieka konceptuālo spēku līdzdalību. Sadzīvīskā līmenī tas izskatās skumji un nožēlojami, jo valsts bija spiesta aizsargāt savus pilsoņus ar policijas rindām un barjerām no dažiem svešzemju provokatoriem, bet varam arī teikt – labi, ka vismaz šoreiz nenotika latviešu patriotu aresti. Provokatoriem kā vienmēr – visatļautība un reklāmas klipū fil-

pēc notiek tā saucamo "Antifašistu" konference un globālā cilvēkķeršanas tīmekļa dibināšana Latvijā?

Kas devis tiesības svešzemju provokatoriem pie savināties terminu "antifašists" latvju zemē? It kā latvieši nebūtu cīnījušies pret "brūno mēri", kuru savā laikā palaida no Šveices, it kā latvieši nebūtu antifašisti! Kas ir tie, kuri to visu organizē un vada?

Stāsts, protams, nav par 16.martu, šis datums ir tikai iegansts. Pirmkārt, no vēstures faktiem

"Liekas, kas tur – viens datums vairāk, viens mazāk... Tomēr latvieši instinktīvi cīnās par saviem vēsturiskajiem datumiem un faktiem, jo aiz tiem stāv visa etnosa, dzimtu un atsevišķu cilvēku likteņi."

mēšana "antifašistiskā mērcē". Pret provokatoriem tiek pielietots tāds jēdziens kā "demokrātiskā saudzēšana". Kāpēc viņus policija nesalasa jau pārgērbšanās brīdī un pirms plakātu izritināšanas, kāpēc atļauj bļauties? Kā-

mēs zinām, ka 16.martā nemaz nenotika latviešu leģiona dibināšana, tikai pārdēvēšana par brigādi [Pavēle par dibināšanu 10.02.1943], bet 16.martu Daugavas Vanagu organizācija 1952.gadā gluži vienkārši noteica kā Leģi-

onāru piemiņas dienu. Otrkārt, pat visjaunākajam, šobrīd dzīvajam leģionāram ir 84 gadi, un 1944.gadā viņš, būdams pusaudzis, arī nekāds komandieris nevarēja būt, bet tikai ierindas kareivis okupētājvalsts armijā. Par kādu Otrā Pasaules kara noziedznieku ķerstišanu šobrīd vispār var būt runas? Turklāt šie cilvēki tiek veidoti tieši šobrīd – par ko tad ir tas stāsts?

Patiesībā tas stāsts ir par vēstures pārrakstīšanu. Šī kauja notika un citu gadu notiks, bet pavisam citā līmenī. Cīņa vairs notiek Volhovas purvos vai Rīgas ielās, bet vēsturiskās patiesības līmenī.

Valstu un etnosu pārvalde un uzraudzība "VĒSTURE" tiek vērtēta un izmantota kā otrās pakāpes prioritāte jeb ierocis. Kā prioritāte – savas valsts pārvaldīšanā; kā ierocis – uzbrukumam citai valstij ar mērķi to pārvaldīt, ar to manipulēt un pakļaut. Pirmās pakāpes prioritāte jeb ierocis ir pasaules uzskats – metodoloģija, bet par to citā rakstā.

Latvieši ir gluži vienkārši apbrīnojama un unikāla tauta, ja paskatās, kā

tā visu laiku cīnās gan apzināti, vairāk gan neapzināti, bet cīnās par savām vēsturiskajām patiesībām! Liekas, kas tur – viens datums vairāk, viens mazāk... Tomēr latvieši instinktīvi cīnās par saviem vēsturiskajiem datumiem un faktiem, jo aiz tiem stāv visa etnosa, dzimtu un atsevišķu cilvēku likteņi. Turklāt šie likteņi ir dramatiski – okupācijas, kolonizācijas, trimdas, fiziskā iznīcināšana, morālie pazemojumi, nodevības, kolaboracionisms, izlaupīšana valsts mērogā, aplaupīšana personīgā līmenī. Svētuku "nozāgšana", rituālu aizliegšana un visu beidzot – vēstures noliegšana un nākotnes izpostīšana.

No svešvaras pozīcijām svarīga ir arī mankurtizācija valsts mērogā, tāpēc tai šķiet svarīgi Izglītības ministrijas, parlamenta komisiju vadītāju vietās nolikt pilnīgus nevēģas. Piemēram, Latvijā par ministru savulaik pabija pat viens ar vidusskolas izglītību. Nejausi? Nekas šajā pasaulē nenotiek nejausi.

Politikāņi Latvijā ir kolosāli apguvuši manipulācijas mākslu ar vēstures

faktiem un notikumiem. Pat vienu un to pašu notikumu katrs prezidents un premjerministrs pagroza, kā nu tik, nerunājot nemaz par politbrīgādēm, kuras dažkārt sauc par partijām. Gribējās ticēt, ka dažs prezidents un premjers raudāja patiesas asaras pie leģionāru kapa, tikmēr dažs noslaucīja kājas viņu mundierī... Ar Saeimas 1998.gada 17.jūnija lēmumu (Latvijas politisko eliti vadīja G.Ulmanis – G.Krasts) 16.marts beidzot tika noteikts kā Latviešu karavīru atceres diena, bet 2000.gadā (Latvijas politisko eliti vadīja V.V.Freiberga – A.Šķēle) tās oficiālais statuss tika atcelts. 2002.gada 16.martā notika krass pagrieziens Latvijas vēstures noliegšanā.

Turpinājums sekos

Dr. Valdis Šteins

Bīstama manipulācija Latvijā!

Mūs māca nepretoties ļaunumam...

Turpinājums no iepriekšējā numura

Šogad Rezeknē nenotika ierastais represēto atceres gājieni. Ikgadējā gājiena dalībnieki šogad esot kļuvuši veci. Uz ziedu nolikšanas vietām viņus aizveda ar autobusu, arī satiksmē šādi netika traucēta un sarkanā terora atcere notika nemanāmāk, klusāk... Vecie vairs nespēj, bet jaunie neuzdrošinās... Arī patieso vēsturi zina vien retais. Latvijā, tostarp Latgalē, patiesā vēsture nav cieņā, toties sarkano slepkavu uzvārdi un simbolika Latgalē ir zelta krāsā krāsota. Tāpat dažādi ziedi pie okupāciju slavinošajiem daiktiem tiek sastādīti vairākas reizes gadā – pat sarkanbalt-sarkanus nācies redzēt.

Iesakū izanalizēt, ko līdz šim ir sludinājuši tā saucamie garīga rakstura raidījumi Latvijā, kā "Garīgā dimensija", "Vertikāle" u.c. Tajos lielākoties krievalodīgie māca latviešus dzīvot. Svešā mēle runājošie cenšas radīt ilūziju, ka vārdos izteikta ticība Dievam atbrīvo no nepieciešamības apgūt šīs zemes valodu, cenīt pamatnāciju - tāpat atbrīvo no nepieciešamības darboties apliecināt uzticību Dievam. Nepatīkami vērot, kā ar šādas manipulācijas palīdzību mēs tiekam aicināti nepretoties ļaunumam. Bez jēgas tiek skandēti, ka vajāšana, ciešanās esot jāvērtē kā

Dieva dāvana, kā svētība. Taču jau A.Klizovskis, Rērihi un citi cilvēces labā strādājošie atgādināja, ka Kristus nesludināja sadomazohismu. Bībele teiktais ir savdabīgi šifrēts, to nedrīkst sagrozīt pēc sava prāta.

Nav saprotams, kāpēc tik bieži dzirdama norāde,

"Par agru "maitu ērgļi" lidinās – latviešu tauta joprojām ir dzīva! Mēs esam pietiekamā skaitā, lai atjaunotu vēsturisko taisnīgumu."

ka vajag lūgties, lai mūsu tauta atgrieztos pie Dieva, tuvotos Dievam. Interesanti, vai tad vēl citādi, ja ne ar darbiem, iespējams tuvoties Dievam?! Salkanas runas taču neko nemaina! Manuprāt, tieši uz pareizu un aktīvu rīcību ir jānudina tauta.

Esmu dzirdējusi, ka baznīckungu lūdz tiesai izšķirt domstarpības īpašuma jautājumus. Tad kāpēc gandrīz visi mācītāji kļūst, kad tika nodota Abrene? Vai tāpēc, ka tad viņi neiegūtu personīgu labumu? Kur mācītāji ir 9.maijā, kad Latvijā tiek godināti saimniektautas iznīcinātāji – varmāku režīms, kurš atņēma dzīvības, nomocīja arī daudzus garīdzniekus? Kāpēc šie melnsvārci slepkavu godinātājus neaicina atgriezties pie Dieva? Vai arī Dieva "kalpi" baidās, ka, ie-

stādamies par vēsturiskā taisnīguma atjaunošanu, var nākties papildināt bezdarbnieku rindas?

Notiekošais valstī liecina, ka okupācija reāli turpinās. Tumsas kalpiem šķiet ļoti noderīgi tādi cilvēki, kuri aicina nepretoties ļaunumam un visu piedot, jo tad tumsa var ne-

traucēti darīt savus melnos darbus – sagrozīt vēsturi, godināt saimniektautas slepkavotājus, aicināt grēkot utt.

Grāmatā "Helēnas Rērihas vēstules" teikts, ka **ikvienam no mums jācenšas apdzēst un apkarot ļaunumu. Sīrupainas runas, svētulošana svētbilžu un ļaužu priekšā nav gara lieluma pazīme. Kā viena no pazīmēm, pēc kuras var spriest par gara lielumu, ir tieši tas, cik aktīvi gars pretojas ļaunumam.**

Apkopojot iepriekšējo gan par lielajām rūpēm it kā latgaliešu sakarā, gan par līdzīgām rūpēm pasargāt latviešus no sacelšanās pret netaisnību, cietēju Dzīvās Ētikas Mācībā teikto: **"Ienaidnieki, kas pacēlušies zobenus, nav tik bīstami, kā tie, kuri ielavās, zem gais-**

mas maskas paslēpušies."

17.jūnijā gan domās, gan darbos protestējot pret okupantu klātbūtni un aizritējušajam 9.maija orgijām, iestājoties par dekolonizācijas veikšanu, ir jāpiemin sarkano varmāku nogalinātos, pašreizējā režīma piemirstos latviešu robežsargus, kuriem neesmu redzējusi pat piemiņas plāksni ne kādas Latgales pilsētas centrā, ne nomalē. Diemžēl pat Robežsardzes gadadienās un jubilejās nav nācies redzēt, ka viņus kāds uzdrošinātos pieminēt kaut ar klusuma brīdi. Sarkanajiem *ieklideņiem* taču patiesības pieminēšana nepatīk. Viņi te vēl aizvien jūtas kungji.

Pieminēsim arī simtiem tūkstošus latviešu, kuriem okupācijas dēļ bija jāuzsāk ceļš pretī badam, ciešanām, nāvei, arī čekistu spīdzinātos un nomocītos tautiešus. Arī tos latviešus, kuri neveiktās dekolonizācijas dēļ šodien spiesti zaudēt darbu, atstāt Tēvzemi, izdarīt pašnāvību... Laikā, kad te uzturas, saņem algas un pensijas Latvijā pretlikumīgā ceļā ienākušie okupanti...

Latviešu inteliģenci iznīcināja toreiz, ierobežo un nīcina arī šodien. Diemžēl pagaidām vēl nav īpaši daudz tādu, kuri riskējot ar personisko labklājību un savu drošību, uzdrošinās iestāties par DDD. Sabiedrotie rūpīgi jāizvē-

las. Manuprāt, labāk cīnīties vienatnē nekā ar ko pagadās, jo dažādie pašlabuma meklētāji būs pirmie, kas nodos. Visaugstākais ir ar tiem, kuri darbos iestājas par patiesību. Ja jau Dievs ir ar mums, tad, kurš gan var gūt uzvaru pret mums?

Noteikti daudzi pamanijuši, ka valdošie, uzrunājot saimniektautu Latvijā, uzdrošinās lietot kaut kādu divainu apzīmējumu "Latvijas tauta". Par agru "maitu ērgļi" lidinās – latviešu tauta joprojām ir dzīva! Mēs esam

pietiekamā skaitā, lai atjaunotu vēsturisko taisnīgumu. Latvieši jau mostas! Dzejnieces Steidzītes vārdiem sakot:

"Ceļas brīves gars un vibrē gais – Latvju tautā mostas rīta vēji!"

Ir grēks noklusēt slepkavības! Laiks izvēlēties, kam kalpot, paturēt prātā Bībeles patiesību, ka pat Dievs izspļauj remdenos.

Eva Bule
Latgalē

Zvanot pa tālruni:

90006082,

jūs ziedoņat 1 latu laikrakstam "DDD".

Veicināt plašāku "DDD" izplatību un sniegt atbalstu tā veidošanai iespējams arī, pārskaitot ziedojumu uz

**Latvijas Nacionālās frontes kontu
Latvijas Hipotēku un zemes bankā
(SWIFTkods: LHZBLV22);
konts: LV38LHZB1000054029001;
Reģ.Nr. LV40008033014.**

VĒSTULE

KĀ IEVIEST POZITĪVO
DISKRIMINĀCIJU?

Vai tiešām mēs neko nevaram panākt valdības limeni jautājumā par to, kuram tad strādāt VALSTS iestādēs krīzes situācijā un kuram nē? Pirms daudziem gadiem, kad manā pagastā atvēra **Latvijas NACIONĀLAS bibliotēkas filiāli**, nogurusi no braukāšanas uz darbu, pašvaldībai prasīju dzīvokli darbam blakus esošajā, nu jau bijušajā armijas ciematīnā. Sākumā man šo dzīvokli, kurš skaitījās bibliotēkai piešķirts, nedeva. Kad minētais objekts pēc ilgstošas demolēšanas netika neviena cita bibliotēkas darbinieka iekārots, tad tomēr saņēmu atļauju pārrakstīt dzīvokli uz savu vārdu.

Ja sākumā dzīvokli vēl kaut kas bija, tad brīdī, kad pie tā tiku, nācās vien izvest kravu ar citu kaimiņu samestajiem būvgružiem. Zem vannas, kura bija atvienota no kanalizācijas un ūdens caurulēm, bija sabērtas smiltis kaķu dabisko vajadzību kārtīšanai. Nebija ne plīts, ne izlietnes, istabā bija izvilktas auklas veļas žāvēšanai, telpu logiem sapuvušas listītes. Kāds celtnieks, kuram palūdzu šīs listītes nomainīt, nošausminājās, cik līdzekļu šeit būs jāiegulda. Tualetes pods bija saplēsts, elektrība atvienota, sienas skapis koridorā pilnībā salauzts, iekšējo durvis un ārdurvis izlauztas...

Tomēr dzīvokli paņēmu, to izremontēju un sakārtoju, jo domāju, ka darbs blakus mājai nodrošināts visam mūžam. Balstoties uz iepriekš minēto pieņēmumu, darbu darīju pēc labākās sirdsapziņas, turklāt sākumā strādāju viena pati. Pagāja laiks, panācu, ka man iedod kādu cilvēku palīgos.

Kad bibliotēkā sākās "samazināšanas" prakse, uz šejieni pa retam sāka braukāt divas krievietes, kuras skaitās mūsu nodaļā, bet pirms tam lielākoties strādāja Rīgā. Pagāja laiks, nomainījās priekšniecība. Jau pirms gada man gribēja iedot tikai pusslodzi, taču kāda juriste atklāja, ka man gluži vienkārši taisās "nogriezt" pusi no algas, jo darba līgumu maina uz pavisam cita punkta pamata.

Šokē šī krievu lobēšana un tas, ka latvietis blakus darbavietai nedrīkst strādāt pilnu slodzi un saņemt pilnu algu, bet krievu tautības braukātājs no Rīgas to var... Kaut gan, cik zinu, tagadējās priekšnieces viens no vecākiem bija latvietis, otrs krievs – ko gan tur brīnīties... Arod biedrības priekšsēdētāja, šķiet, lika uzsvāru, ka jākontaktējas ar priekšnieci, tad jau sanāk, ka viņa arī nosaka, kuru "samazināt" un kuru nē. Man lika noprast – ja es nepiekritīšu strādāt 4 stundas dienā, mani atļaidīs pavisam.

Tā, lūk! Bibliotēka irē zemi no Ropažu pašvaldības, bet ierobežo pašvaldības iedzīvotājas, latvietes, darba iespējas, šādi provocējot nepieciešamību meklēt darbu kur citur...

Līdzīgi uzņēmumā "G4S" "samazināja" LATVIEŠUS, kuriem bija 10 un vairāk gadu darba pieredze, bet tagad tur strādā jauni krievu puīši...

Kas notiek Latvijā? Vienīgais, ko varam, ir palīdzēt viens otram, bet kā? Šķiet, jāpieņem kāda Darba likuma norma, kurā vismaz darbā pieņemšanas un atļaišanas normas būtu par labu latviešiem.

Ina Bražūne

ABONĒJIET "DDD"

visās Latvijas pasta nodaļās
un internetā: www.abone.lv

6 mēnešiem maksā 5 latus

3 mēnešiem – 3 latus

1 mēnesim – 1,25 latus.

Indekss: 1164

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts DDD Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196

Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2010

Izdevējs: LATVIJAS NACIONĀLĀFRONTE

(Reģ.Nr. 40008033014)

Norēķinu kods: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Kods: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: Līga MUZIKANTE

Radaktora vietniece: Liene APINE

Pasta adrese: DDD, Lubānas iela 6 - 4,

Rīga LV-1019

tālr./fakss: 67140680

Interneta adrese: WWW.DDDLNF.COM

E-pasts: DDD.LNF@GMAIL.COM

Iespiests: SIA "Latgales druka", Ofsetiespiedums, metiens 5 000, apjoms 2 x A 2

VIEDOKLIS

Par ko lai pateicas atbrīvotājiem?

Turpinājums no 4. lpp.

Diemžēl, pateicoties "atbrīvotājiem", situācija ir daudz drūmāka, un, ja ne-notiks Latvijas dekolonizācija, mūsu tautas asimilācija kļūs neizbēgama, vēl jo vairāk pašlaik, kad, esot ES sastāvā, mūsu teritorijā sāk ieplūst jauni laimes meklētāju bari.

Tātad es uzskatu, ka nav jāpateicas PSRS armijai par vācu armijas padzišanu no Latvijas, jo Latviešu stāvoklis Latvijā pēc tam nekļuva labāks, bet gan sliktāks.

Kā jau pareizi atzīmēts minētajā LNF paziņojumā, Vācija un Austrija kolonizētas netika, jo pēdējā pēc kara vispār neatradās PSRS ietekmē, bet starp padomju impēriju un tās okupēto Vācijas daļu (tā saukto VDR republiku) atrodās Polija, kā arī eksistēja reāla Valsts robeža – pretstatā tam, kas notika bijušo PSRS republiku un tagad notiek ES "neatkarīgo valstu" starpā. Un tomēr, vai tad šīs abas valstis tika atbrīvotas, vai tad to tautām ir par ko pateikties PSRS un tās armijai? Manuprāt, stingri un kategoriski – NAV PAR KO!!!

Pirmkārt, jautājums, vai tiešām vācu tautai zem Hitlera varas bija tik slikti, vai bija vismaz kāda sabiedriska organizācija (kaut vai vācu komunisti), kas būtu oficiāli lūgusi nākt padomju armiju atbrīvot to no *tirāna*? Vismaz manā rīcībā nav faktu, kas par ko tādu liecinātu. Tāpat nav zināms, ka Baltijas valstis 1940.gadā būtu lūgušas PSRS atbrīvot to tautas no *asiņaino diktatoru* Ulmaņa, Smetonas un Pētsa valdīšanas! Protams, tā bija klasiska komunistu izdomāta atruna: "Visur, kur mēs ierodamies, mēs atbrīvojam, okupē citi – vācieši, angļi, amerikāņi, bet tikai ne mēs, krievi." Vairums pasaules valstu un tautu šo demagoģiju saprata un šādu padomju terminoloģiju gan nepārņēma.

Arī mums, Latvijai patriotiem, šādas krievu komunistu mūļķības nebūtu jātirāzē. Un vispār, kas attiecas uz Austriju, tad es uzskatu, ka tā ir mākslīgi radīta valsts nolūkā sašķelt un vājināt vācu tautu, līdzīgi kā pēc 2.Pasaules kara tika radīta Moldāvija (Moldova), atravīrot daļu no Rumānijas. Būtībā austrieši ir tie paši vācieši, kas runā nedaudz savādākā dialektā, tāpat kā bavārieši. Tas gan nenozīmē, ka viņi visi nepieder pie vienas tautas, tāpat kā nevar teikt, ka kurši, seļi, zemgaļi un latgaļi visi nav latvieši.

Manā uztverē Austrijai vajadzētu svinēt nevis dienu, kad to okupēja PSRS karaspēks, bet gan 1938.gada 12.martu, kad notika *anšluss*, jo tas ievadīja nevis Austrijas okupāciju, bet gan vācu tautas apvienošanos. Ne velti vēlāk 90 procenti Austrijas iedzīvotāju bez jebkādas

rezultātu viltošanas referendūmā apstiprināja šī procesa leģitimitāti. Es, protams, negribu apgalvot, ka Lielvācijas karaspēks vispār neveica okupācijas, tās bija – gan Čehoslovākijas, gan Polijas, gan Ungārijas un Dienvidslāvijas piemēri –, tomēr attiecībā uz Austriju šādu terminu

viņi civiliedzīvotājam. Viņu vaina bija tā, ka bija piedzimuši par vāciešiem, taču šādu rīcību pret viņiem (pēc analogijas ar līdzīgiem noziegumiem pret žīdu tautu) gan nez kāpēc nesauc par "Holokaustu" un neprasa visai pasaulē starptautiski nosodīt.

Aivars Gedroics:

"No vāciešiem cieta ne tikai žīdi, cīgāni un komunisti, bet arī daļa Latviešu Nacionālistu (piemēram, Pērkonkrusta vadonis G.Celmiņš), tomēr 2.Pasaules kara beigās mūsu tautas vairums saprata, ka dzīvot PSRS sastāvā būs sliktāk nekā Lielvācijas."

nevar lietot. Arī pats Hitlers, starp citu, ir dzimis tieši Austrijā, un viņa karstākā vēlēšanās, kas vēlāk arī tika sekmīgi realizēta, bija vācu tautas apvienošana vienā valstī. Līdz ar to teikt, ka Vāciju un Austriju PSRS armija atbrīvoja, manuprāt, nozīmē tikpat smagi šīs tautas apvainot, kā līdzīgi izsakoties par Baltijas valstīm un tautām.

Svarīgi arī atcerēties, kā uzvedās tā saucamie atbrīvotāji Vācijas un Austrijas teritorijā. Par viņu pastrādātajām ļaundarībām pret mierīgajiem iedzīvotājiem ne mazums ir rakstīts kā Rietumu, tā pēdējā laikā arī Austrumu saziņas līdzekļos. Arī krievu tautas vidū ir godīgi cilvēki, kuri nenoklusē šos briesmīgos faktus, kas gultas uz viņu nekrietno tautiešu sirdsapziņas. Iesakau visiem izlasīt kaut vai interneta vietnē <http://shiropaev.livjournal.com/46919.html> ievietoto Alekseja Širopajeva rakstu "Могилы неизвестного насильника" ("Nezināmā varmākas kaps"), kas sniedz izsmelšu ieskaustu padomju karavīru paveikto zverību aprakstā. Pat tad, ja pieņemtu absurdo faktu, ka Hitlers Austriju un Vāciju būtu okupējis, pēc šādu necilvēcisku nelietību paveikšanas padomju armija zaudētu jebkādas tiesības sevi saukt par atbrīvotāju. Un, lai arī vācu karavīri okupētās teritorijās reizēm tāpat atļāvās kaut ko tamlīdzīgu darīt, tas tomēr neattiecināms pret vācu tautu, tās mierīgajiem iedzīvotājiem – sirmgalviņiem, sievietēm, bērniem – paveiktās laupīšanas, izvarošanas un slepkavības.

Tāpat sadzīvē, ja kāds cilvēks, atriebjoties par savu noslepkavoto ģimeni, nogalina pāridarītāja ģimeni, likuma priekšā kļūst tāds pats kriminālnoziedznieks kā tas, kurš izrēķinājies ar viņa radiem. Turklāt nekur nebija teikts, ka šo nogalināto cilvēku tuvinieki tiešām būtu ko sliktu nodarījuši kādam kriev-

Starp citu, tiem, kas apgalvo, ka nekas tāds nebūtu noticis, ja Hitlers savulaik nebūtu uzbrucis PSRS (starp citu, tādā gadījumā no latviešu tautas 40.gados maz kas būtu palicis pāri), vēlos atgādināt krievuدیدos, bijušā augstas dienesta pakāpes čekas virsnieka **Viktora Rezuna-Suvorova** grāmatā "Ledlauzis" un arī citos darbos minēto faktu, ka Hitlers tikai par 2-3 nedēļām apsteidzis Staļinu, kurš arī gatavojies karam un plānojis uzbrukt Vācijai, tikai nepaguvis to izdarīt. Šis cilvēks to arī uzskatāmi pamato ar faktiem. Nav pamata šaubīties par tik augstu amatu ieņēmuma cilvēka kompetenci šajos jautājumos. Būtībā jāsecina, ka Vācija tikai izdarīja preventīvu triecienu, lai atvairītu sev jau sagatavotu un izplānotu uzbrukumu no PSRS puses. Ar to es, protams, negribu apgalvot, ka no Vācijas puses arī netika pasītrādāti kara noziegumi, taču tie ne mazākā mērā neattiecināms šādu noziegumu pastrādāšanu pret pašu vācu tautu.

Tātad, ja kāds krievu karavīrs arī tiešām ir izglābis no apšaudes vācu meitenīti, tad nesalīdzināmi vairāk bijis tādu *vojaku*, kas šāda vecuma meitenītes brutāli, sadistiski izvaroja gan tradicionālā, gan *praidiskā* veidā, pēc tam savus upurus nereti arī nogalinot. Vai Vācijas un Austrijas valsts vadoni šos faktus nezina? Zina, protams! Tomēr joprojām kā cinisku nīrgāšanas pret nelaimīgajiem upuriem saglabā šos padomju okupantu uzstādītos pieminekļus un piedalās okupētājvalsts mantniecības organizētajos svētku pasākumos.

Domāju, neviens īsts vācu tautas Patriots nepiekrītis apgalvojumam, ka Merkele "cienīgi izskatījās" Maskavas Sarkanajā laukumā blakus Medvedevam un Putinam. Man šķiet, viņi par šādu Merkeles rīcību ir sa-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-

šutuši ne mazāk kā mēs par *Veročkas* un *Vzjatlera* piedalīšanos Latvijas 50 gadu okupācijas svinībās! Protams, arī Vācijā, tāpat kā praktiski visā ES, pie varas ir savas tautas ie-